

Jižní Francie

Etapa159

Start: Cerbère. Hotel La Vigie

Cíl: Port-Vendres, Hotel Restaurant Les Paquebots

Vzdálenost: 16,9 km

Ujeto 25. 3. 2012

Cesta začíná na okraji prvního francouzského městečka, přímo nad mořem a nejprve sjíždím k zálivu, který objedu.

Ještě jeden výhled ke Španělsku, katalánská vlajka je i tady ve Francii a jedu dál. Město nebylo nijak velké, ale je to zřejmě železniční uzel, nádraží mělo hodně kolejí a mimo trati do Španělska zde ještě vede trať zřejmě Francií podél severních svahů Pyrenejí, dál jsem to ale nezkoumal.

Cesta pokračuje obdobným způsobem, jako to bylo ve Španělsku, tedy není nijak široká a vlní se mezi holými kopci s dlouhými stoupáními a sjezdy. Občas je opět vidět trať, jak se objevuje z tunelu a

v dalším zase mizí. Tato prakticky nejjižnější oblast Francie je oblastí vinařskou, ve svazích nad mořem je vidět hodně vinic. V tuto dobu se probouzejí ze zimního spánku. Za nimi sjíždím do Banyuls-sur-Mer a jsem zhruba v polovině etapy. Protože jsem v pohraničí, cedule na začátku městečka však zní spíše španělsky Banyuls de la Marenda. V zálivu je menší jachetní přístav, pláž tu není, ostatně na koupání teď ke konci března je stejně ještě brzo. Městečko nebylo velké, prakticky se rozkládalo kolem zálivu. Odtud silnice opět stoupá do kopců, aby mohla následně klesnout do cílového městečka. Na jeho začátku projíždím kolem dvou šedých paneláků, jako bych byl doma v Česku. Ale ty kaktusy v zídkách a občas nějaká ta palma... takže jsem pořád ve Francii. K hotelu dojíždím kolem přístavu, od kterého odbočuji vlevo. Leží uprostřed města v úzké ulici. První celou francouzskou etapu, trochu náročnější, mám za sebou.

Etapa160

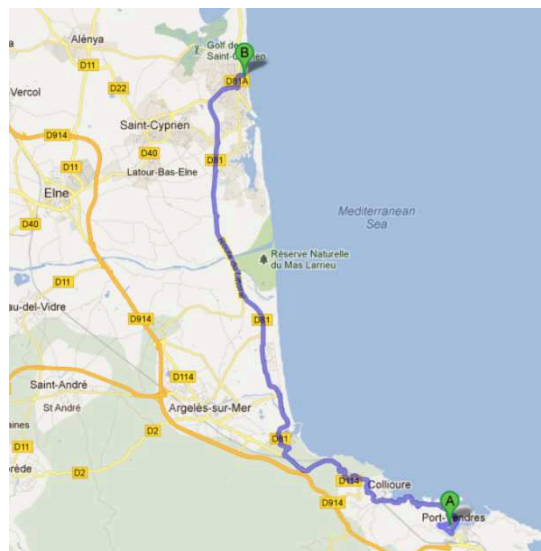
Start: Port-Vendres, Hotel Restaurant Les Paquebots

Cíl: Saint-Cyprien, Hotel Mar I Sol

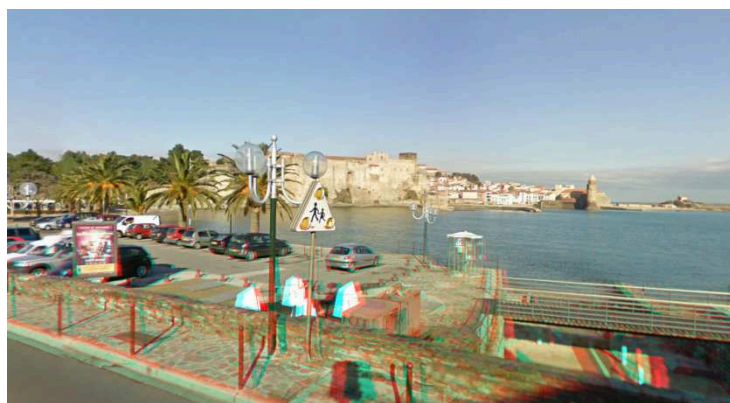
Vzdálenost: 20,8 km

Ujeto 28. 3. 2012

Nejprve bylo nutno prokličkovat městečkem od hotelu k přístavu. Podařilo se to celkem dobře a po chvílice objíždím záliv, plný všelijakých menších loděk. Městečko nebylo moc velké, takže po chvíli již jedu

krásnou asfaltkou po svahu, stoupajícím od moře vlevo do pohraničních ne hor, ale již jen kopců. Moře se modrá napravo. Ani ne pět kilometrů a projíždím přes Collioure, nebo také Collioure. Zde se stále prolíná francouzská a katalánská oblast.

Také zde je pěkný přístav s kamenným molem a majákem tak, jak to vlastně v takovém přímořském městečku má být. I zde mne cesta vede stále nahoru, dolů, zatáčkami v ulicích mezi domky, zahradami, palmami. Jen ta železnice vede stále rovně. To znamená, že občas vidím, jak někde pode mnou koleje vyjíždějí z tunelu a pokračují stejným směrem kolem pobřeží. Kopce jsou poměrně hustě porostlé vinicemi. Na podzim tu musí být krásně, když dozrává burčák... Asi ve třetině cesty projíždím Argelès Sur Mer. I zde dávají poznat červenožlutými vlajkami, že jsme v Katalánii. Oblast je turisticky příznivá, na každém kroku kemp a většinou jsou velmi pěkné. Cesta mi pěkně ubíhá a brzy jsem v cílovém městě, opět je plné palm a další jižní zeleně.

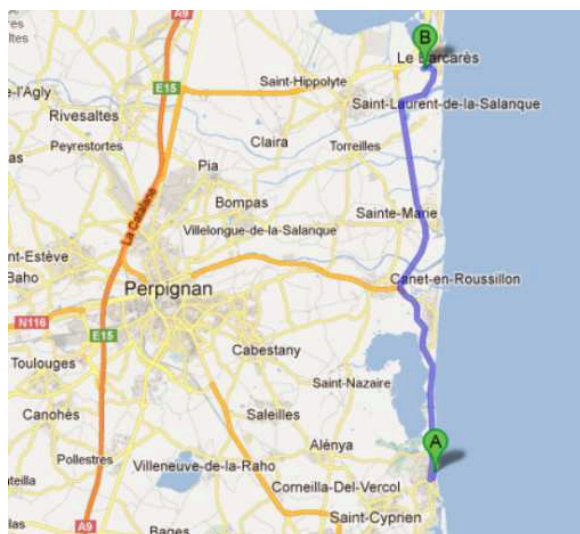
Hotel v cíli cesty leží poblíž moře, je poměrně nový a docela komfortní.

Etapal61

Start: Saint-Cyprien , Hotel Mar I Sol
 Cíl: Le Barcarés, Camping Las Bousigues
 Vzdálenost: 20,3 km,
 Změněno na Camping la Presqu'île
 Vzdálenost 23,2 km
 Ujeto 31. 3. 2012

Saint-Cyprien bylo letovisko se vším, co má letovisko mít. Především, krásnou, dlouhou pláž, jachetní přístaviště, hospůdky. Ale musím jet dál na sever. Jedno z větších měst, Perpignan, nechávám stranou a spíš se budu držet poblíž moře.

I když jedu po rovině, v dálce vlevo jsou vidět ještě zasněžené vrcholy Pyrenejí. Tady sníh není, jednak je poslední března, jednak zde nebývá skoro ani v zimě. A pokud napadne, brzy roztaje.

Cesta je docela zajímavá. V jednom místě mám moře po obou stranách, možná je to jezero, za ním Saint-Nazaire, přede mnou vystupují krásné bílé hotely letoviska Canet-en-Roussillon.

Jsem zhruba v polovině etapy. Městečko není velké, pouze ty hotely nad ním dost přečnívají, jsem z něj brzy venku. Vlastně spíš jedu stále vedle něj, po pravé ruce mám mnoho domků v zahradách, po levé pak pustinu.

Tuto pustinu pak projíždím během poslední části mé cesty. Seschlá tráva, keře, nic moc.

Na okraji cílového města je pěkný kemp, ale kolem něj jen projíždím, nebyl plánován. Je velký a po obou stranách cesty, plný pěkných chatek. Mezi kempem a městem je ještě kus cesty, možná skoro kilometr pustinou. Bohužel cílový kemp jsem nenašel, na mapě byl ale jinak nikde nic. Takže, co dál? Nezbyvá než najít kemp další, vracet se nebudu. Po chvíli hledání v mapě jsem zjistil, že o necelé 3 km dál je kemp ještě jeden, jedu se tam tedy podívat.

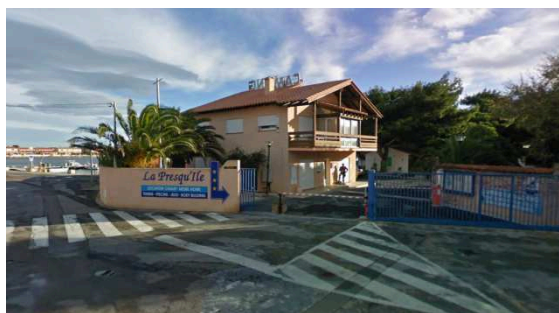
Pokračuji tedy dál a dojíždím do městečka, kde mne cesta vede mezi zahradami a nízkými domky. Ale to jen kousek a jsem opět venku mezi seschlou travou a keři. Vede mne to až k široké frekventované silnici, ale moje cesta směřuje stále vedle ní. Po chvíli jsem u řeky a podjíždím dálnici pod mostem.

Za ním pak zjišťuji, že to není řeka, ale asi nějaké propojení moře s další vnitřní vodní plochou. Tuto ostatně budu dosti vidět po levé straně v příští etapě. Zatím se kochám pohledem na Pyreneje, připomínající mi Tatry.

Odtud je to už do kempu jen kousek, nějakých 100 metrů.

Kemp je rozložen na krásném místě, obklopeném ze dvou stran vodou.

Vybral jsem si dobře. Toto místo nemá chybu. A navíc ty krásné bazény, lépe jsem si nemohl vybrat.

Etapa162

Start: Le Barcarés, Camping la Presqu'île

Cíl: Saint-Pierre, La Cote Révée

Vzdálenost: 14,6 km

Ujeto 1. 4. 2012

Kemp leží prakticky poblíž jižního okraje velkého jezera Étang de Salses, které je odděleno od středoziemního moře úzkou kosou, po které dnes pojedu.

Kemp sice přímo u tohoto jezera neleží, omývá jej ze západu daleko menší jezírko Estany de l'Angle a z východu malá umělá nádrž, která je následně rozšířena do jachetního přístavu, ze kterého vede dále kanál do moře.

Kolem tohoto kanálu také jedu, stejně jako včera, ale opačným směrem, tedy pod silniční most. Za ním pak ještě kus, až na kruháč s plachetnicí a z něj na novou, širokou silnici, kterou jsem předtím podjel a po které budu pokračovat na sever. Po chvilce pak již jedu po mostě a kemp zůstává někde za mnou vlevo. Oblast je rekreační, mívám aquapark, ovšem v těchto dnech bez provozu.

Kosa, po které nyní jedu, je písčiná, voda vlevo je dost kalná, protože fouká vítr, který mělkou vodu jezera víří, takže pak voda dostává žlutohnědou písčnou barvu. Nebýt tohoto zajímavého pohledu vlevo, byla by tu jen písčně keřovitá pustina. Letoviska s dlouhými písčnými plážemi nejsou za těmito keři vidět. O kousek dál je kosa velmi úzká, vodu je vidět po obou stranách silnice. Kosa je projeta, jsem nyní na severní straně jezera a od něj odbočuji na kruháč do Leucate, kde se blížím do cíle cesty. Ten je přímo na dlouhém nábřeží, u pláže a hotel vypadá docela příjemně.

Etapa163

Start: Saint-Pierre, La Cote Révée

Cíl: Port-la-Nouvelle, Hôtel Le Méditerranée

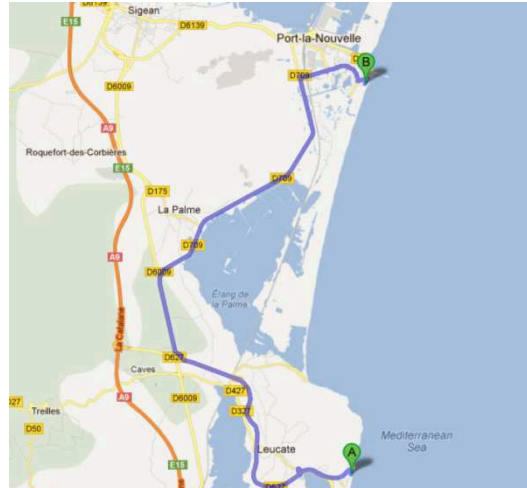
Vzdálenost: 22,3 km

Ujeto 1. 4. 2012

Pokud dnes uvidím nějakou tu vodu, nebude to moře, ale dvě vnitřní jezera.

Ovšem, začátek etapy je u mořské pláže. Od ní nejprve musím projet po stejné příjezdové cestě na kraj města. A odtud po levé ruce kolem vody, napravo vyprahlá pustina. Posléze voda končí, nadjíždím trať a vpředu napravo se rýsuje další vodní plocha. Opět to není moře, ale další jezero.

Po pár kilometrech už mám klidnou vodní hladinu přímo vedle cesty vpravo. Pobřeží jezera vypadá dosti pustě, je to zřejmě tím, že nebude vůbec hluboké. Jinak tu není žádná vesnice, jen křoviny, písek, kameny. Provoz je tady poměrně slabý. Ani

ten kemp vlevo, co jsem teď minul, není nic moc, bude tady dosti prachu. Další kemp, opět vlevo, již byl pěknější, stany a karavany stojí mezi piniemi, od silnice je oddělen kamennou zdí. V cílovém městě je pak provoz už hustší, přece jen je zde poznat blízkost moře. Nakonec dojíždím k pobřežnímu zálivu a odbočuji prudce vpravo. Jsem na pobřežní promenádě, plné restaurací se zahrádkami. Cílový hotel je pak přímo na této promenádě.

Etapa164

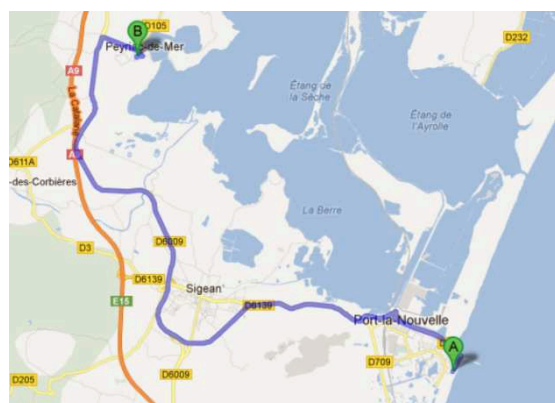
Start: Port-la-Nouvelle, Hôtel Le Méditerranée

Cíl: Peyriac-de-Mer, Chambres d'hotes du moulin

Vzdálenost: 20,8 km

Ujeto 7. 4. 2012

Takže: Nejprve z hotelu podél pláže, nyní v dubnu téměř prázdné.

U kasína pak na kruháči s dřevěnou lodí uprostřed, odbočují od moře vlevo směr Sigean. Odtud kolem úzkého průplavu, připomínajícího řeku, dojíždím poměrně frekventovanou ulicí na okraj jezera La Berre. Průplav je poměrně hluboký, u protějšího břehu kotví námořní nákladní lodě. Kousek dál je už průplav velmi úzký a tady námořní doprava končí. Projíždím jej po mostě vpravo. Kousek za mostem je kruháč, na

kterém se otáčím skoro o 180 stupňů a následují další dva mosty. První zpět přes onen průplav a další přes okraj jezera La Berre. To už jsem skoro za městem. Nyní mne rovná silnice vede k městu Sigean. Před ním operativně měním plán: původně jsem měl po této silnici město objet, nyní se rozhoduji, že jím projedu. Plánovaná cesta odbočuje vlevo, já jedu rovně. Město není nijak velké, ale dost na to, aby tady měli Lidl. Takže tak asi jako u nás Zábřeh. Ale na rozdíl od něj je tady ten jih vidět: Kamenné domy, okenice, úzké uličky, zahrádky před hospůdkami, pohoda. Poměrně brzy jsem z města venku a pokračuji asfaltkou v áleji k silnici, kterou jsem před městem opustil a která se nyní ke mně vrací. Nebo já k ní? Ostatně je to jedno. Do cílového městečka mne pak vpravo vede pouze úzká silnička. Městečko působí tichým, klidným dojmem. Poslední kousek cesty k hotýlku jedu starými, úzkými uličkami, místy hodně prudkými. Nakonec v zahradní části města nacházím svůj hotýlek.

Etapa165

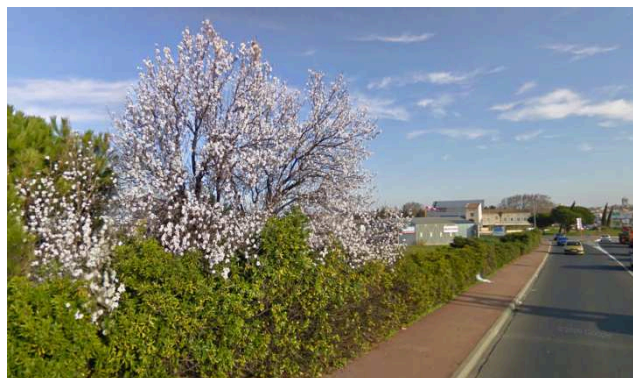
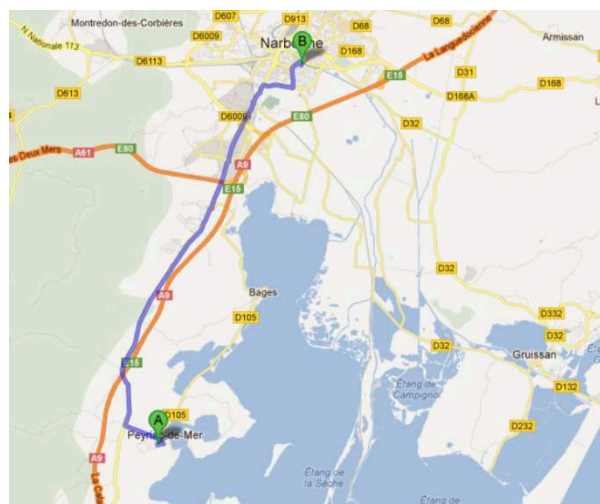
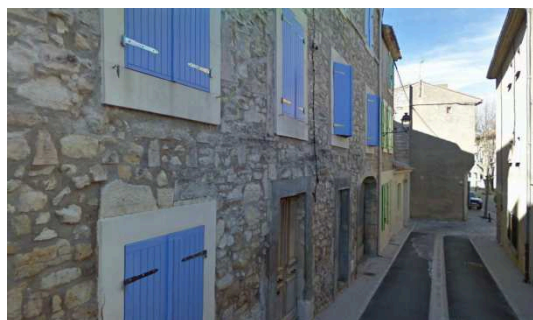
Start: Peyriac-de-Mer, Chambres d'hotels du moulin

Cíl: Narbonne, Hotel de France

Vzdálenost: 13,8 km

Ujeto 8. 4. 2012

Nejprve je nutno se vymotat včerejšími uličkami. Příjemná cesta, protože nyní jedu více s kopce, než včera.

Pak ještě stejnou včerejší cestou až k hlavní silnici a pokračuji v kurzu do Narbonne. Při cestě jsem projel jednu menší vesničku, ani nevím, jak se jmenovala a jsem na okraji cílového města. Narbonne je o něco menší, než Olomouc, ale je to staré, historické město. Ovšem na jeho okraji projíždím dost rozsáhlou průmyslovou zónou. Tady v jižní Francii je už jaro. Je teplo a všechno začíná kvést.

Ještě něco k Narbonne:

Město bylo založeno jako první kolonie mimo

území Itálie roku 118 př. n. l. pod jménem Narbo Martius, v pozdější době se stalo hlavním městem římské provincie Gallia Narbonensis a také jedním z nejdůležitějších římských měst v dnešní Francii. Městem vedla silnice Via Domitia, která byla první římskou silnicí v Galii, jejíž vznik spadá do období založení kolonie. Via Domitia propojovala Itálii s koloniemi ve Španělsku. U Narbonne se spojovala Via Domitia s další římskou silnicí Via Aquitania, která vedla přes Toulouse a Bordeaux k Atlantickému oceánu.

Po pádu římské říše padlo město do rukou Vizigótů a bylo až do 8. století hlavním městem provincie Septimania (413-720), poté ho ovládli Maurové. V roce 759 jej získal franský král Pipin III. Krátký. V středověku byl Narbonne znám především jako domov katarů.

Dominantou Narbonne je nádherná gotická katedrála sv. Justa, jejíž stavba byla zastavena začátkem 14. století. Dvě budovy arcibiskupského a biskupského paláce z 12. a 14. století navazují na katedrálu a jsou opevněné.

Hotel pak leží poblíž těchto krásných stavebních skvostů v jedné z okolních úzkých uliček.

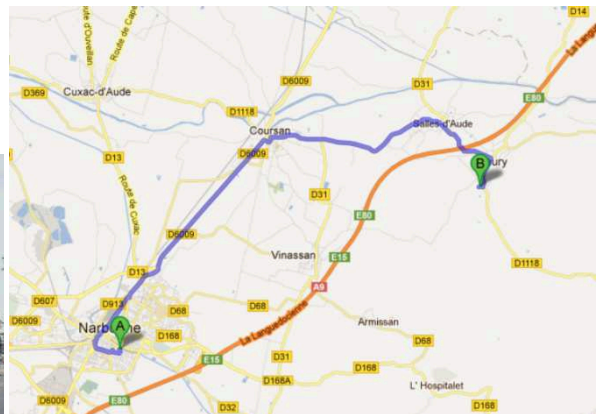
Etapa 166

Start: Narbonne, Hotel de France

Cíl: Fleury, Camping L'Étang

Vzdálenost: 16,8 km

Ujeto 9. 4. 2012

Nejdříve se kousek vracím a kolem řeky a posléze kolem zajímavé haly jedu městek vstříc dalšímu cíli. Ovšem provoz je zde úctyhodný. No, nedá se nic dělat, vstříc do toho mumraje. Nakonec jsem z toho venku a kolem nádraží po levé ruce pokračuji z města ven.

Tady je to už příjemnější. Okolí města je osázeno vinicemi, bohudíky pro mne bez kopců. Tady roste víno na rovině.

Zhruba v polovině cesty projíždím městem Coursan. Městečko je menší, poklidné, působí ospalým dojmem. A za ním zase vinice a vinice. Provincie Aude, kterou budu mít brzy za sebou, je v této části plně vinařskou oblastí. Pokud jde o další zeměpisné upřesnění, je to část regionu Languedoc-Roussillon, který začíná již u španělských hranic. Občas nějaká ta tabule u cesty, nabádající osamělé cestovatele k ochutnávce vín, to si nechám líbit. Navíc ve Francii to s alkoholem a obzvláště na

rotopedu tak neberou.

Kemp je až za městem, příjezd k němu poměrně úzkou silnicí, přecházející až v polní cestu. Jsem v dnešním cíli.

Etapa 167

Start: Fleury, Camping L'Étang

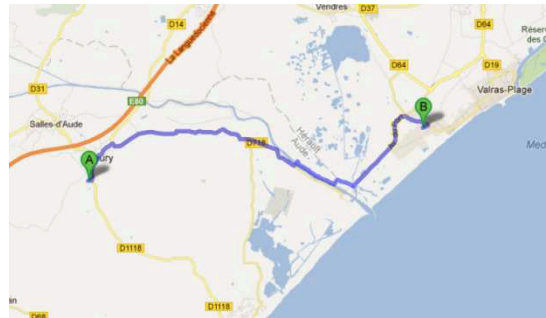
Cíl: Valras-Plage, Camping Domaine De La Yole

Vzdálenost: 14,2 km

Ujeto 13. 4. 2012

Nejprve se vracím zpět do města, odtud pak odbočuji vpravo, na východ k řece Aude, která mne zavede po několika dnech opět téměř k moři.

Za městem se cesta poměrně kroutí, skoro 2 kilometry jedu zatáčkami v nižší pahorkatině stále mezi vinicemi.

Z úbočí mám pěkný výhled vlevo do zemědělské krajiny, s loukami, vinicemi a políčky, rozdělenými remízky, je to tu poněkud jiné, než u nás. Zhruba v polovině cesty dojždím k řece Aude. Poblíž ní je docela pěkný kemp, dalo by se tady dobře jezdit na kole, jsou tu roviny, ale nezdržují se a pokračuji podél řeky. Opravdu, cyklistů tady potkávám docela dost. Cílové město leží na druhé straně za řekou, je tu most, který jsem sice

přešel, musel jsem se vrátit, bohužel se značením je to tady horší. Je však třeba si uvědomit, že nejedím po hlavních silnicích. Nyní vidím kemp, o kterém jsem vyprávěl, za řekou a pokračuji dál. Kromě cyklistů je tady vidět ještě dost rybářů a také plno zakotvených člunů, i obytných po obou stranách řeky. Nakonec je nutno řeku opustit, ta po pár stech metrů ústí do moře a já k němu dojedu poněkud severněji.

Asfaltka je tady dost úzká, popraskaná a křivá, i naše okresky jsou občas lepší. Nakonec dojždím k malému přístavu s malými lodkami, ale město to ještě není. Pokračuji dál kolem kempu s mobilheimy. Ale toto ještě není můj kemp. Další kemp, de Bayou, opět míjím, pokračuji opět kolem

města, až po chvíli mne cesta vede vpravo, ke kempům u moře a ten poslední, to je ten můj. Je také docela solidní s mobilheimy i místy pro stany.

A mám další etapu za sebou, opět do důchodu o kousek blíž.

Etapa 168

Start: Valras-Plage, Camping Domaine De La Yole

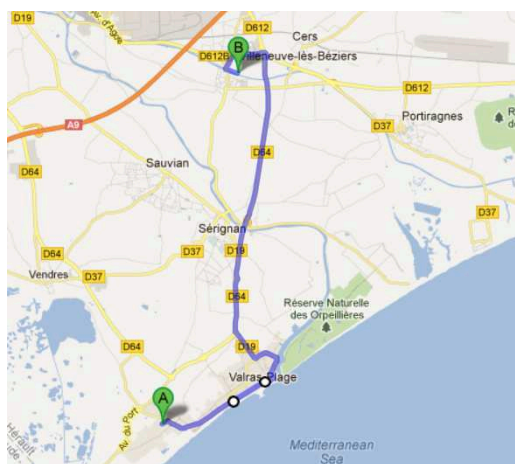
Cíl: Villeneuve-lés-Béziers, Camping Les Berges Du Canal

Vzdálenost: 14,2 km

Ujeto 15. 4. 2012

Nejprve od kempu k moři, je třeba si to tady také prohlédnout. Teprve za dalším kempem pak vlastně začíná Valras-Plage. Po obou stranách silnice krásné rezidence v zahradách, musí tu trávit léto plno bohatých lidí. Moře se objevuje vpravo mezi domy pouze občas. Více vidět je až před červenou budovou kasína. Pak ještě kus cesty městem je možno moře vpravo pouze vytušit. Nakonec ovšem cesta zatáčí doprava a jsem na pobřeží u pusté pláže. No, viděl jsem, jedu dál. V létě tu bude určitě útulněji. Za jachetním přístavem moře opouštím a pokračuji vlevo směrem na Sérignan. Jsem opět v široké, francouzské rovině, asi tak jako někde u Olomouce. Městečko Sérignan s vysokou kostelní věží mímám po levé ruce.

I tady mímám po obou stranách cesty dost vinic.

Do Béziers nejedu, nemohu být všude, takže alespoň jednu z pohlednic tohoto krásného města. Jinak jsem na jeho předměstí. Město je velké, skoro 80 tisíc obyvatel a má bohatou historii. Ale i tak se od roku 1975 mírně vylidňuje, těžko říci proč, je tady pěkně.

Kemp leží u řeky, na které kotví opět mnoho člunů. Řeka je přes cestu.

Etapa 169

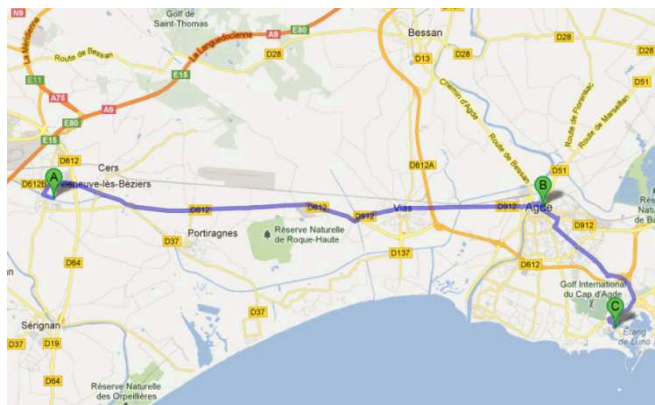
Start: Villeneuve-lès-Béziers, Camping Les Berges Du Canal

Cíl: Agde, Hotel Alhambra

Vzdálenost: 22,5 km

Ujeto 22. 4. 2012

Týden jsem nejezdil. Každý den po hektické práci na firmě jsem přišel domů a místo rotopedingu jsem provozoval spíš gaučing a ležing. Takže až dnes po včerejší oslavě narozenin sedám na rotoped a vydávám se východním směrem. Tedy nejdříve kousek na opačnou stranu, rozbitou asfaltkou vedle řeky. Ale jen kousek. Pak ještě několik kruháčů a jsem opět v široké jihofrancouzské rovině. A nyní už na východ.

Prvním průjezdním bodem je městečko Vias s malým historickým centrem, rozkládajícím se jak jinak, kolem kamenného kostelíka. Toto centrum neprojdím, jen jej mírně líznu kouskem cesty po vnitřním okruhu.

A hele, opět po delší době u silnice býk, prakticky stejný, jako na západě Španělska! I tady stále zůstává tradice býčích zápasů, pořád jsem prakticky ve stejné oblasti. Navíc ve vinařské, ovšem. Pokud se některé jižní typy trochu napijí vína, pak jim roste sebevědomí a jakýkoliv býk, co jim přijde do cesty, si před nimi není jistý.

Druhé a dnešní poslední městečko je Agde. Mezi Vias a Agde jsem musel projet oblastí s mnoha říčkami a malými ploškami vody, spíše bažinami. Je zajímavé, že i v takovém prostředí pěstují vinnou révu, asi je tu velká spotřeba.

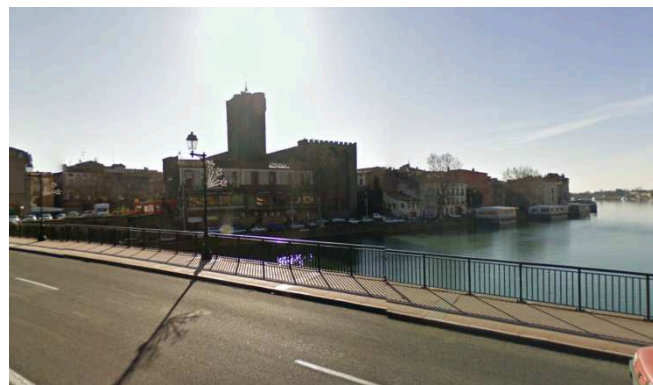

Agde je zhruba dvacetitisícové městečko v ústí řeky Hérault na pobřeží Středoziemního moře. Kdysi zde stávala fénická a později řecká osada, dnes je to rybářský přístav s malebnou starou zástavbou a románskou katedrálou sv. Štěpána z tmavě šedého čediče.

K historickému centru projíždím po levém břehu řeky s výhledem právě na tento kostel a staré domy, málem jako v Benátkách i se zakotvenými loděmi hlavně na protějším břehu.

Zatáčím vpravo na most a směřuji k přístavu. Stále mám střed města po pravé ruce, objíždím nyní mohutné kamenné hradby, občas přeměněné na dnes již starší činžáky, které byly určitě z těchto hradeb postaveny. Nakonec celkem rychle mám starou část města za sebou a pak již mne ulice vede mezi zelení zahrad s množstvím palem až k přístavu.

Kotví zde plno jachet, mám je po levé straně

silnice.

Hotel pak leží na druhé straně přes cestu.

Etapa 170

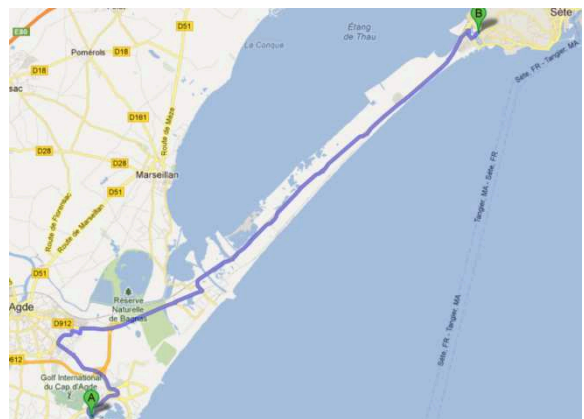
Start: Agde, Hotel Alhambra

Cíl: Sète, Hotel Les Tritons

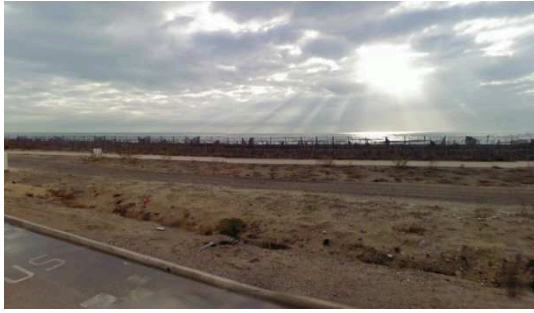
Vzdálenost: 23,7 km

Ujeto 1. 5. 2012

Rovinatá etapa. Nejdříve projet celým letoviskem, příjemná oblast. Dál pak už velký kus cesty jedu pouze pustinou s železnicí vlevo. Po obou stranách nám velké vodní plochy, ale to spíš jen tuším podle mapy, je tu dost různých keřů a všelijakého šáší, přes které moc není

vidět. Vpředu se začínají zvedat nějaké kopečky, to bude až na konci úzké šije, kterou nyní projíždím.

Je zamračeno, nijak moc teplo, občas sluníčko prosvítá mezi mraky. V poslední třetině cesty je vidět opět moře, blížím se do cíle.

Před městem Sète jsem potkal rychlovlak TGV, profrčel po trati jako blesk, sotva jsem si jej stačil vyfotit.

A nakonec před vjezdem do města jsem konečně vlevo uviděl jezero, kolem něj jsem dnes celou etapu projížděl.

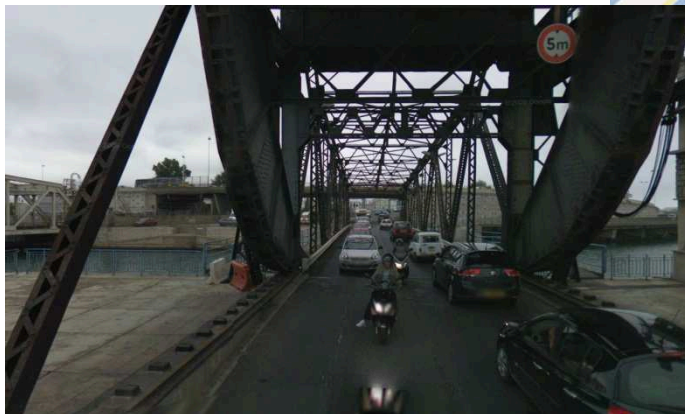
Etapa 171

Start: Sète, Hotel Les Tritons

Cíl: Mireval, Camping De l'Europe

Vzdálenost: 20,3 km

Ujeto 5. 5. 2012

Směrem na Montpellier je dost hustý provoz a ulice Sète nejsou moc široké, ale musím se s tím poprat.

Nakonec už opět jedu venkovskou krajinou se stále větším množstvím vinic. Jižní Francie je opravdu vinným krajem. Cílový kemp je uprostřed vinohradů. Lepší místo jsem si nemohl přát.

Etapa 172

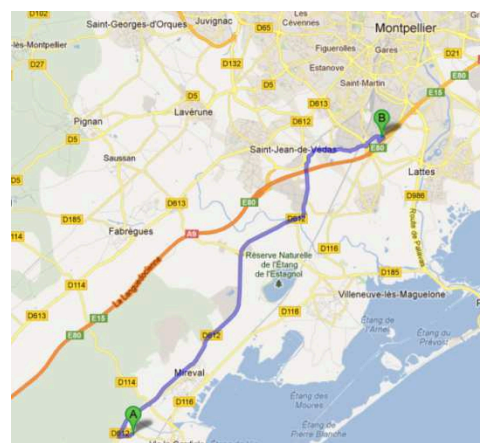
Start: Mireval, Camping De l'Europe

Cíl: Montpellier, hotel Kyriad Montpellier, Sud Lattes

Vzdálenost: 15,6 km

Ujeto 6.5.2012

Kyriad Montpellier Sud Lattes se nachází ve městě Lattes a je v obchodní čtvrti. V blízkosti jsou Opera, Náměstí Place de la

Comedie a Muzeum Musee Fabre. Dalšími zajímavými místy jsou Muzeum Musee Languedocien a Brána Porte de Peyrou.

Charakter hotelu

V hotelu Kyriad Montpellier Sud Lattes je k dispozici personál se znalostí několika jazyků a televize ve vestibulu. V tomto hotelu ve městě...

Nyní něco k dnešní cestě: Projíždím téměř rovinou, vpravo úplnou, vlevo mírné kopečky, plné zeleně. Samozřejmě kolem silnice dost vinohradů. Moře vpravo je poněkud dál, takže není vidět. Ostatně je zřejmě neuvidím pár etap. Občas mne nějaký ten táhlý kopeček potká, ale dá se to snést. Sem tam místo vinic pouhá pustina, tedy vysoká suchá tráva, keře nějaké ty kameny.

Etapu jsem projel celkem rychle, až na to, že před cílem doprava poněkud zhoustla, hlavně na předměstí Saint-Jean-de-Védas. Ovšem, Montpellier je poměrně velké město, proto ten provoz. A také proto, že tento jižní okraj města je průmyslovou zónou. I ten hotel, kde dnes končím, je nový. Trošku neosobní, ale jak my říkáme: Dá sa.

Etapa 173

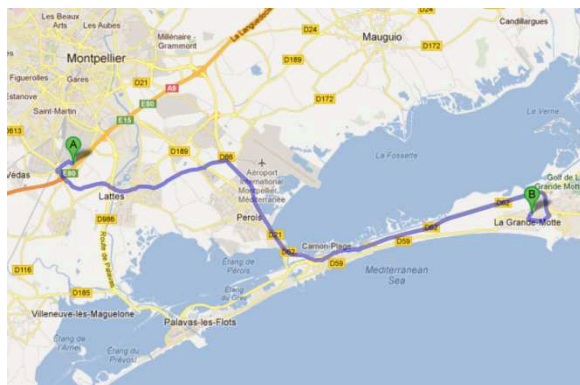
Start: Montpellier, hotel Kyriad Montpellier, Sud Lattes

Cíl: La Grande-Motte, Camping Le Garden

Vzdálenost: 21,9 km

Ujeto 8. 5. 12

Město Montpellier sice může být pěkné, ale není na programu, táhne mne to více k moři. Jihovýchodně od něj je pěkná mořská kosa, tu chci projet.

Sice na začátku mně to dalo trochu zabrat, vymotat se z těch nadjezdů a podjezdů, těch silnic je tady přece jen trochu moc, ale nakonec jsem venku. Kousek po skončení této křížovatkové kalvárie míjím po levé ruce zajímavou kamennou stavbu, vypadá to jako starý kostel, nebo klášter, z popisky vím akorát, že je tu nějaký nápis Cabinet Semene, možná, že to klášter tedy není, snad to není česky.

Město Lattes jsem jen tak „stříhnul“ jeho novou zástavbou, mimochodem

docela pěknou a jedu opět venkovskou krajinou. A samozřejmě zase vinice a vinice. V tom mně jižní Francie docela imponuje.

Po levé straně míjím letiště Montpelliere, ovšem žádná letadla nevidím, je zde hodně průmyslových staveb, snad jsou za nimi. Kromě letiště je tu ještě dost velké výstaviště, ale zrovna tu žádná výstava není, jedu tedy dál. Za tímto výstavištěm pak už vidím vlevo dost vody a budu asi vjíždět na tu

plánovanou mořskou kosu. Zatím to vypadá, že moře je vlevo, ale není to pravda. Ta větší část vody bude vpravo, ale zatím ji nevidím. Ta kosa je dost široká a jedu stále po jejím levém okraji.

Nakonec z hlavní silnice vyjždím vpravo do městečka a kemping je mezi borovicemi, vypadá dosti příjemně. Tady končím.

Etapa 174

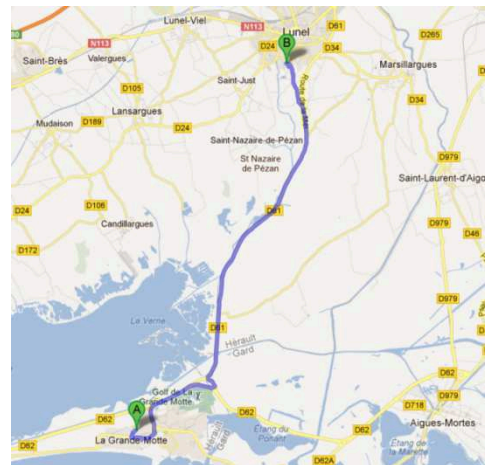
Start: La Grande-Motte, Camping Le Garden

Cíl: Lunel, Camping Bon Port

Vzdálenost: 15,6 km

Ujeto 12. 5. 2012

Opět vyjždím do rovinaté krajiny, směrem na sever. Silnice je široká, s malým provozem. Po obou stranách nějaké vodní plochy, spíš to vypadá jako trochu záplavové, nevím. Tyto mokré oblasti jsou svedeny do jednoho kanálu, vedoucího až k městu Lunel. Kolem něj projíždím. Jinak asi kvůli tomu větší množství částečně regulované vody se tady asi zemědělství moc nedaří. Je tu trochu pustina se všelijakými keříky, moc udržované to tady nepůsobí. Ke kempu pak vede ze silnice úzká, rozbitá asfaltka, kdoví do jaké mne pan Google poslal. Kemp je na koupališti, je docela pustý, dalším poutníkům nedoporučuji.

Etapa 175

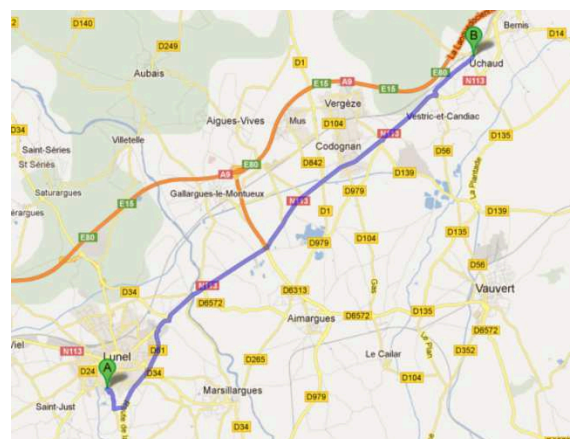
Start: Lunel, Camping Bon Port

Cíl: Uchaud, Le Clos des Capitelles

Vzdálenost: 16,8 km

Ujeto 13. 5. 2012

Město Lunel objíždím, mám je po levé ruce, ovšem větší část je za pomalovanou zdí.

Nakonec jsem v Uchaud. Menší jižní městečko, moc mne však nenadchlo. Taky hotýlek je takový spíš venkovský. Ale jídlo tu mají dobré.

Etapa 176

Start: Uchaud, Le Clos des Capitelles

Cíl: Nimes Hotel Acanthe du Temple

Vzdálenost: 14,7 km

Ujeto 14. 5. 2012

Pokud jsem o tom ještě nepsal, projíždím už od

španělských hranic regionem Languedoc-Roussillon. Před několika dny jsem vlastně projel hlavním městem tohoto regionu, Montpellier. A nyní jsem získal vlajku regionu, hodí se do mé sbírky. A nyní se budu pomalu s tímto regionem loučit, ale ještě mne čeká Nimes. A to zrovna dnes. Není to ani moc daleko. Tady je už oblast bohatější na zástavbu a je tu pěkněji, než v poslední etapě. Ale taky na druhé

straně to s sebou přináší i větší silniční provoz. A ten se s přibližujícím cílem cesty stále zhušťuje. Pouze malá cedulka u silnice mne mezi průmyslovou zónou upozorňuje, že už vlastně jsem v tomto historickém městě. Pro tu historii zatím nic nenaznačuje. Až po chvíli se z jednoho kruháče dostávám na užší ulici, ovšem s ještě hustším provozem. Ale ta by mne už mohla zavést k cíli.

Konečně se před očima objevuje římský amfiteátr,

ani jsem nevěděl, že jej tady najdu. Opravdu krásná památka! Nechávám jej po levé ruce a kousek za ním odbočuji prudce doprava. Ovšem tady je ale cesta dost rozkopaná, ale nějak to přejet musím. Maká se tu fest, plno strojů a kolem nich se zelenají pracovní reflexní vesty. U nás tak nemakají. Nakonec jsem se prošlapal kolem dvou dost podobných katedrál, u druhé zatáčím vlevo. A jsem konečně v úzkých uličkách historického centra. Jsou zde k vidění ještě další památky na římany, v jedné zdi je i reliéf římské vlčice.

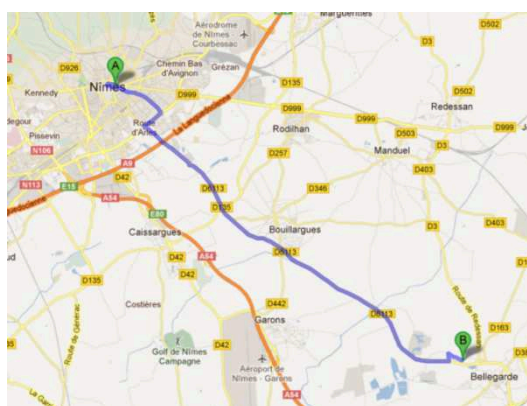
Uličky jsou opravdu krásné, jižní a docela i čisté. Alespoň tam, kde zrovna jedu. Musím se jimi doslova prokličkovat, jsou to hlavně jednosměrky, jinak to tady ani nejde. Nakonec jsem u hotelu.

Etapa 177

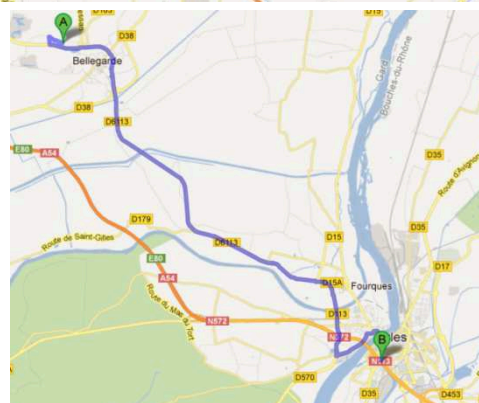
Start: Nîmes Hotel Acanthe du Temple
Cíl: Bellegarde, Mas Carlot Gfa (vinařství)
Vzdálenost: 16,8 km
Ujeto 19. 5. 2012

Nejprve kus cesty uličkami jako včera. Ale dnes je to o kousek blíž k širším cestám a vlastně ven z města. Dál mne už silnice zase vede zemědělskou rovinou, občas nějaká ta vinice, zeleně je tu poměrně dost. A protože je těch vinic opravdu hodně, v jednom vinařství zůstávám na noc.

Etapa 178

Start: Bellegarde, Mas Carlot Gfa (vinařství)
Cíl: Arles, Hôtel Arles Plaza
Vzdálenost: 18,9 km
Ujeto 27. 5. 2012

Nakonec jsem v těch vinicích zůstal asi týden. Nyní mám cíl na řece Rhona, v historickém městě Arles.

Nejdřív něco o historii:

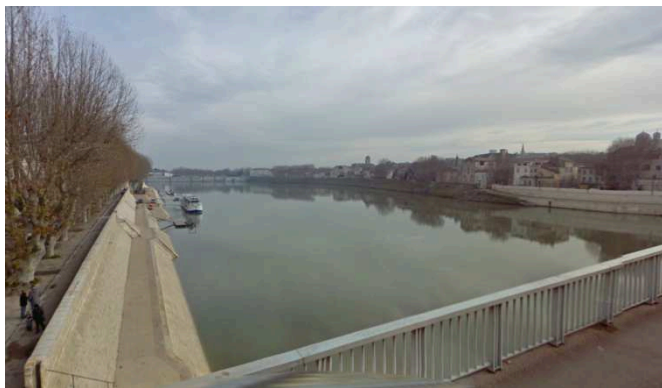
Ve starověku se Arles jmenovalo Arelas nebo Arelate město bylo založeno Galy v místě ligurského sídla Theline. Gaius Iulius Caesar jej v roce 46 př.n.l. povýšil na římskou vojenskou kolonii Colonia Julia Paterna Arelate Sextanorum Město brzy dosáhlo velkého významu a soutěžilo s Massilií (Marseille) o prestiž v obchodu. Největšího rozmachu dosáhlo město za císaře Konstantina, který Arles zvětšil a zkrášlil a do jména přidal Constantina. Od roku 395 se stal hlavním městem Galie. Roku 402 pak byla Praefectura Galliarum, nejvyšší úřad západorímské říše, přesunuta z Trevíru do Arles.

Ve 3.století se Arles stalo sídlem biskupa, v roce 400 arcibiskupa. Jako významné obchodní centrum bylo město několikrát dobyt a zničeno Vizigóty a Saracény. Od roku 536 patřilo město Franské říši, od roku 879 bylo Arles hlavním městem Království Burgundského.

A nyní k dnešní cestě:

Moc zajímavá není, samá rovina, kolem občas nějaký ten lesík, nebo aspoň pár stromů u silnice, občas nějaká ta voda. Několik mostů, nakonec i ten první přes Rhonu. Blížím se do Arles. Město začíná malými domky, silnicí s cyklistickým pruhem, ale moc se tady na to nedbá, zvláště pokud je silnější provoz.

Postupně dojždím k Rhoně, řeka je zde dost široká, je tu i říční lodní doprava, nábřeží je taky docela pěkné. Přejezdem Rhony jsem se dostal do další části Francie, Provence-Alpes-Côte d'Azur, neboli Provensálsko-Alpy- Azurové pobřeží. I tento region má svoji vlajku, na

které opět, jako v předchozím regionu, převládá červená a žlutá. Po průjezdu celkem nezajímavou částí města jsem v cíli, ve svém hotelu.

Etapa 179

Start: Arles, Hôtel Arles Plaza

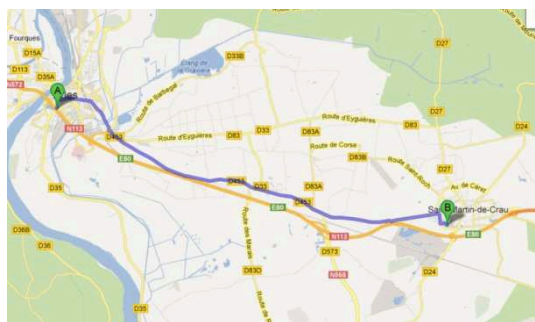
Cíl: Saint Martin-de-Crau, Hôtel Résidence de la Transhumance

Vzdálenost: 16,6 km

Ujeto 30. 5. 2012

Dnešní etapa je opět vnitrozemská, východním směrem. Město mne až tak moc nenadchlo, dost provoz a nic moc při cestě k vidění mimo jednoho dlouhého kamenného mostu vedle cesty, což je určitě pozůstatek ze slavných dob města. Zřejmě se jednalo o římský viadukt, který přemostoval tehdejší bažiny. Byl určitě dost dlouhý a kousek z něj zůstal i v jednom z kruhových objezdů, po kterém jsem jel.

Nakonec cílový hotel byl pěkný, viz foto.

Etapa 180

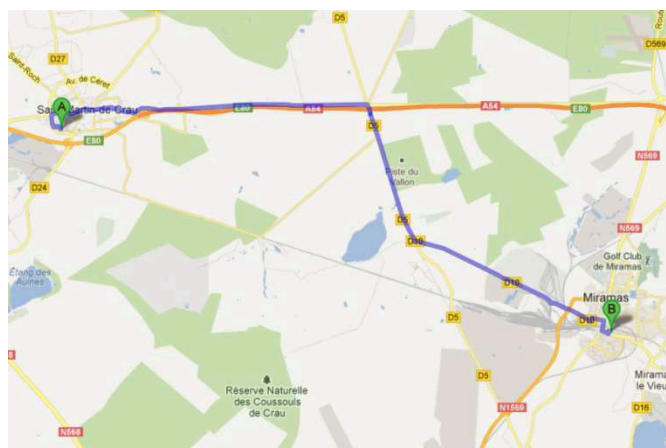
Start: Saint Martin-de-Crau, Hôtel Résidence de la Transhumance

Cíl: Miramas, Hotel O Deux Frères

Vzdálenost: 21,2 km

Ujeto 1. 6. 2012

Kus cesty jedu vedle dálnice, koukám vpravo, jak to fičí sem a tam. Já dálniční známku nemám, takže se musím dálnicím vyhýbat. Ostatně, není o co stát. Po kousku cesty se přede mnou v dálce vlevo objevují nějaké hory, zřejmě to bude mít souvislost s těmi Alpami, které má tato provincie v názvu. Tyto hory však ponechám nakonec za zády, kdy na jednom z kruháčů odbočím vpravo a podjedu sousední dálnici.

Nyní si to šlapu k jihu, opět se budu pomalu přibližovat k moři. V Miramas, které je dnes mým cílem, jsem potkal pěkný vláček, tak jsem si ho vytotil.

Končím v hotelu U dvou bratrů, nic moc, ale je to celkem vesnická hospůdka, alespoň, že se tam dá přespat.

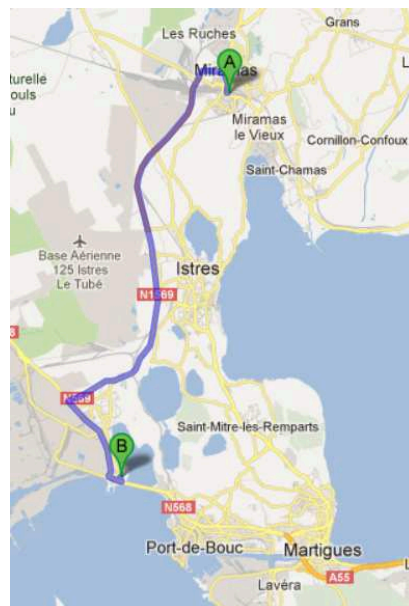
Etapa 181

Start: Miramas, Hotel O Deux Frères

Cíl: Fos-Sur-Mer, Hotel Azur

Vzdálenost: 24,1 km

Ujeto 3. 6. 2012

Dnes konečně po delší době dojedu opět k moři. Možná, že pak další etapy budou zajímavější.

Po výjezdu z městečka se otáčím k jihu, přímo proti slunci, vstříc k chladivému mořskému vánku. Nejdříve

však musím projet průmyslovou zónou na začátku města. Je poměrně dost velká a rušná. Konečně mám před sebou moře. Otáčím se vlevo a jedu podél. Mezi ním a mnou je ještě dlouhá hráz a nějaký

kanál. Ale za hrází jsou vidět i velké nákladní lodě. Docela zajímavý pohled, až jsem přejel odbočku vlevo do města.

Etapa 182

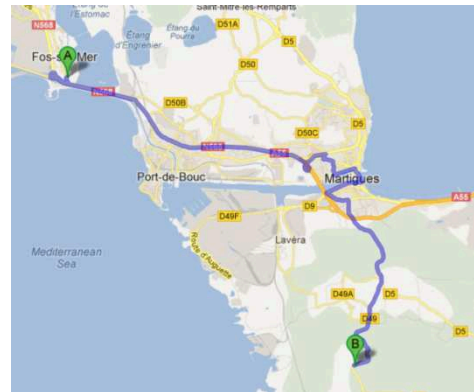
Start: Fos-Sur-Mer, Hotel Azur

Cíl: Camping La Source

Vzdálenost: 21,0 km

Ujeto 4. 6. 2012

Tak opět jedu s mořem po pravé ruce. Je tedy až za kanálem, který je od moře oddělen úzkou kamennou hrází. Na Fos-Sur-Mer navazuje město Port-de-Bouc, kterým prakticky jen projíždím, přístaviště nechám po pravé ruce.

Blížím se k Marseille, všude je cítit vliv tohoto velkého, pulzujícího města. Nové, vysoké domy, široké silnice, vysoké mosty. Pod jedním jsem zrovna projel. Nakonec však stejně projíždím kolem jachetního přístavu a za ním po mostě přejiždím na druhou stranu zálivu. Je odtud krásný výhled na vysoký silniční most, pod kterým jsem podjel před chvílí. Po druhé straně zálivu, nebo spíše kanálu se vracím téměř až pod tento most, ale

pod ním na kruháci odbočuji vlevo. Nyní jedu s mostem téměř souběžně, ale nakonec se od něj pomalu vzdaluji. Předpokládám, že obě cesty vedou do Marseille, pouze na moje není po dálnici. Bude aspoň zajímavější. Tady po výjezdu z města je cesta lemována zelení, ve které převládají borovice. Už nejedu po rovině, silnice pomalu stoupá do kopečků, občas je vysekána v bílých skalách. Nakonec jsou kopečky překonány a pomalu opět sjíždím do roviny. A pak další kopeček. Přece jen se to tady trochu vlní. Nakonec jsem přece jen vystoupal do planin, ze kterých moře je vidět pouze občas v dálce mezi kopečky. Cílový kemp jsem zde ovšem nenašel. Prostě je tu jen podle mé mapy. Tady se nedá dělat nic jiného, než přespát pod širákem. Ostatně v tuto dobu jsou zde noci velmi teplé.

Etapa 183

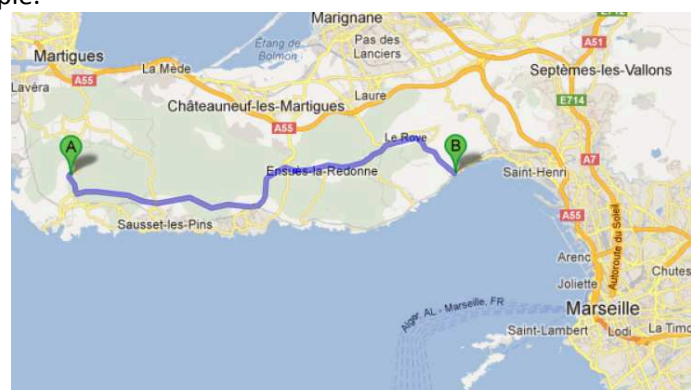
Start: Camping La Source

Cíl: Plage de l'Estaque, Hotel le Resquiadou

Vzdálenost: 21,9 km

Ujeto 11. 6. 2012

Cesta sice pěkná, ale všude samé křoviny

a kamení. Celá dnešní etapa vede přes tyto kopečky, bohudíky silnice je dobře projektovaná, takže ta stoupání a sjezdy nejsou příkré. Ale je to na rotoped dost

dlouhé. Druhá část etapy je náročnější, těch hor kolem přibývá, stín žádný, je tu pořádné horko. Všude vyprahlé, bílé skály. Nakonec jsem přece jen opět v civilizaci. Sjíždím do městečka Le Rove. Je to

spíš taková dlouhá, roztahaná vesnice. A za ní opět skály, skály, skály. Je jich tu tolik, že zde začnou brzy asi tunely. Zatím projíždím prvním. Je dlouhý a ústí skoro až do moře. Jsem v cíli cesty.

Etapa 184

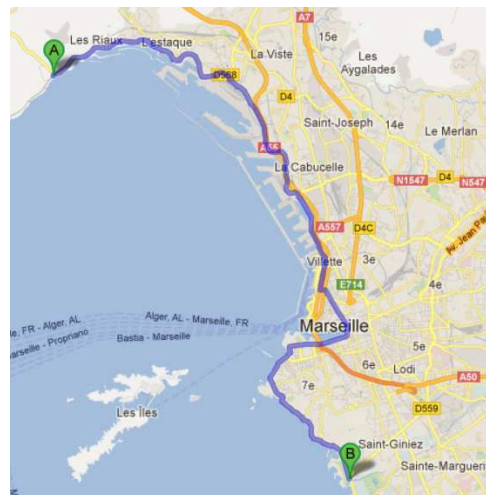
Start: Plage de l'Estaque, Hotel le Resquiadou

Cíl: Marseille, Plages du Prado

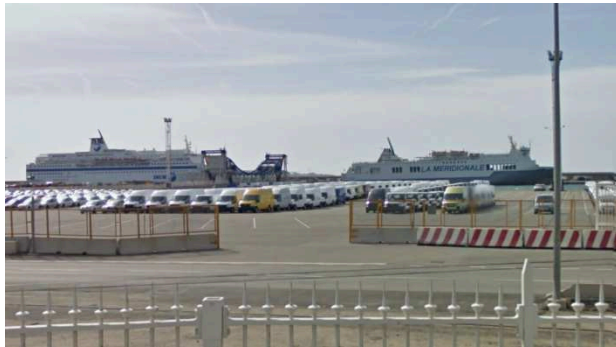
Vzdálenost: 19,7 km

Ujeto 12. 6. 2012

Do etapy startuji prakticky u tabule s označením Marseille. Zatím ještě ve městě nejsem, cestu lemují bílá rozeklaná skaliska. Po pravé straně viadukt, který podjíždím a přede mnou se otevírá marseillský záliv. A po pravé straně začíná les jachetních stožárů. Zatím asi největší, jaký jsem při své cestě viděl. Cesta, po které kolem moře jedu, se jmenuje Plage de l'Estaque a je zřejmě velkým výstavištěm jachet. Po nějakém čase jsou jachty vystřídány pohledem na nákladní přístav, ovšem až ze poměrně velkým kolejištěm, které k takovému přístavu a samozřejmě s jeřáby, plně patří. A pak kousek dál velké plochy, plné aut a za nimi... velké osobní lodě! Tak toto bude asi ten známý marseillský přístav! Bohužel jsem od lodí kousek dál, takže fotka asi nic moc. Odtud asi vyplouvají trajekty. Přístavů je zde několik a

jsou očíslovány. Toto byl Port 2. Čím víc portů, tím větší dopravní mumraj. A Navíc ještě víceúrovňový. No nic, alespoň kousek jedu ve stínu, pod dálnicí. Stín by sice byl, ale od aut je docela

horko. O kus dál už k vidění není lautr nic, projíždím přímo stavbou pokračování nadúrovňové silnice. Stavební bordel všude kolem mne. Z toho mne vysvobozuje odbočka vlevo do města, protože cesta přímým směrem je nesjízdná. Ne do města, přímo do velkoměsta se vším, co k tomu patří. Velké domy, širší ulice, tramvaje, dokonce i metro. Z těch domů kolem přímo čiší secesní styl. Město je

v této části velmi krásné, ostatně je to hlavní město Provence a je větší, než Praha. Nevím, na co se mám dívat dřív. Projíždím dalším jachetním přístavem, opět mi z těch stožárů přecházejí oči. Konečně postupně končí všechny ty přístavy a mám po pravé ruce krásnou vyhlídku na otevřené moře. Ale to už je do hotelu jen kousek. Dnešní cesta byla velmi náročná, ale také krásná.

Etapa 185

Start: Marseille, Plages du Prado

Cíl: Cassis, Hotel le Golfe

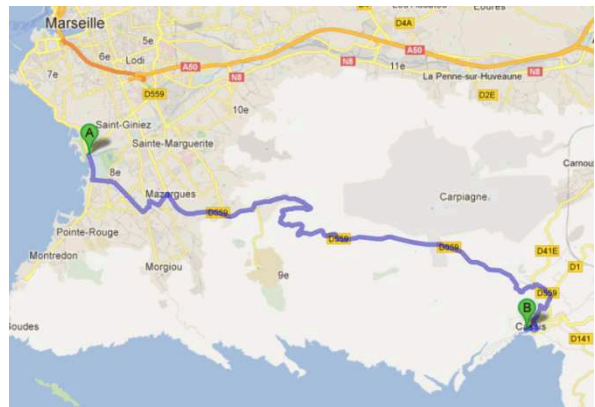
Vzdálenost: 21,5 km

Ujeto 14. 6. 2012

Dnes opouštím Marseille a cesta bude trochu náročnější, bude nutno překonat nějaké hory přede mnou.

Ze začátku to ještě jde, okrajová část Marseille je

stále ještě v přímořské rovině. Tato část města je modernější, budovy jsou velké a postavené s dostatečným rozmachem v zeleni, město působí docela příjemně. Ovšem pomalu a nenápadně začíná cesta stoupat a skalnaté vrchy mám už po obou stranách. Kolem mne už není město, ale plno vesnických domků, působících rekreačním dojmem. To stoupání je dost dlouhé a namáhavé, ovšem přináší odměnou výhled na část Marseille a Středozemního moře. Po úporném stoupání jedu konečně alespoň po relativní rovině, ve skalnaté

pahorkatině. Cílové město Cassis je již někde přede mnou a jsem rád, že konečně k němu sjíždím z hor. Město leží u velké skály, svažující se téměř kolmo do moře. Pěkný pohled na příjezdu.

uličkách plno hospůdek se zahrádkami. Cílový hotel stojí u přístaviště, s výhledem na les stožárů, samozřejmě značně menší než v Marseille.

Na rozdíl od Marseille je Cassis pěkným přímořským letoviskem. Krásné letní domy, zahrady, zeleň, palmy, moře, skály. A v úzkých

Etapa 186

Start: Cassis, Hotel le Golfe

Cíl: Saint-Cyr-sur-Mer, Camping Baumelles

Vzdálenost: 18,0 km

Ujeto 17. 6. 2012

Koukám na mapu a vidím: Opět budu muset nejprve překonat hory, abych dojel k dalšímu zálivu a kolem něj do cíle. Takže vyrážím.

Nejprve přes nejkrásnější části letoviska, tedy přístav, palmovou kolonádu s hospůdkami a přes krásné letovisko Cassis. A pak již opět vzhůru do hor. Opět krásnou kulturní krajinou,

rozvoněnou piniemi, palmami, kvetoucími ibišky, buganvilleemi, oleandry a kdoví čím ještě dalším. Zkrátka všude plno zeleně. A taky dosti vinic, což je asi pro tuto část jižní Francie typické. Taková větší Pálava. Ale to byl první dojem při výjezdu z města. Pak už jsem si vzpomněl na filmy s četníkem ze Saint-Tropez a taky na naše dřívější dovolené v jižních krajích. Těch jižních stromů, keřů, květin, je tady přece jen více. A kromě toho i těmito kopci vede vlakové spojení mezi letovisky. Nakonec je kopec vyšlapán a už by to mělo být jen lepší.

Krajina se přede mnou rozvolňuje a někde v dálce mírně napravo sice nevidím, ale cítím opět moře. Projíždím přes La Ciotat, všude plno palm. Pak ještě kousek mezi vesnicemi a jsem v cílovém městečku. Pomalu dojíždím k zálivu a vím, že dnes kopce už nebudou. Letovisko mi zatím až tak honosné nepřipadá, i když pláž, která leží přímo na kraji města, je poměrně plná. Ostatně je sezóna. Asi v polovině pláže je cesta přepažena závorou ve výšce 2 m, což se dá s rotopedem podjet. Za ní pláž pokračuje, je to asi omezení kvůli nákladním autům a obytným přívěsům. Nakonec, zhruba na konci pláže, jsem v kempu.

Etapa 187

Start: Saint-Cyr-sur-Mer, Camping Baumelles

Cíl: La Seyne-sur-Mer, Camping Orly d'Azur

Vzdálenost: 17,3 km

Ujeto 25. 6. 2012

V těchto končinách se jezdí z letoviska do letoviska mimo pobřeží. Silnice většinou vede mezi borovými lesíky a bývá lemována nižšími skalkami. Docela příjemná jízda, je i kde vedle silnice odpočinout. Pak se silnice rozšiřuje do dvou pruhů v jednom směru a podjíždím velký viadukt. Docela zajímavá stavba, musím si ji tedy vyfotit. A jedu dál. Kousek odtud jsem opět u moře, v menším letovisku Bandol, pokračuji po cestě lemované palmami, ale není tady pláž, pouze kamenný břeh. O kousek dál začíná Sanary-Sur-Mer. Silnice se tady zrovna opravuje,

zpevňují kamenný svah vlevo. Je to tady úzké a prašné. Možná ta oprava bude úspěšnější, než odstranění spadlé skály u Hřenska to tehdy trvalo 3 roky, až si Němci z nás dělali srandu. Měli pravdu, mimochodem to tady nehrozí. Po čase silnice odbočuje vlevo od moře, aby se k němu opět přes město vrátila. Až tady začíná ta pravá část pro turisty včetně velké písčité pláže, v tuto dobu poměrně zaplněné. Zde se

však nezdržuji, na jednom z kruháčů odbočuji prudce vlevo a jedu hledat kemp. Ten je trochu dál od moře a místy musím pěkně šlápnout do pedálů. Kemp jsem nakonec našel za městem, vedla k němu jen úzká asfaltka, nicméně jsem v cíli.

Etapa 188

Start: La Seyne-sur-Mer, Camping Orly d'Azur

Cíl: Le Pradet, Camping Mauvallon

Vzdálenost: 20,5 km

Ujeto 14. 7. 2012

Tentokrát to vypadá, že těch kopců bude méně, do La Seyne-sur-Mer je to kousek, pak Toulon a to vše poblíž moře. Nějaké ty hory se sice přede mnou objevují, ale myslím si, že je objedu zprava. Nakonec to tak skutečně asi bude. Jsem v Toulonu, což je poměrně velké město, má 160 tisíc obyvatel a docela významný přístav. Zatím jej nevidím, mimo jiné i pro nutnost projet celkem dlouhým městským tunelem. Za ním už projíždím širokou velkoměstskou ulicí, kde vpravo za řadou domů občas probleskne moře se stožáry jachet, ale tam se nedá projet. Takže mi zbývá jen široký bulvár, po kterém jedu tak kilometr, nakonec z něj pomalu odbočuji do normálnějších ulic a také ten provoz poněkud zřídí. Tak to už jsem z centra venku. A zároveň s ulehčením konstatuji, že to obávané kopce jsou za mnou daleko vlevo. Le Pradet pak na Toulon prakticky navazuje. Blížím se k dnešnímu cíli, konečně opět dojíždím k moři na začátek zálivu, kolem něj nyní šlapu pobřežní promenádou. Od ní je to do kempu už jen kousek. Kemp není nic moc stejně jako toto letoviště, ale jsem tu stejně jen na jednu noc.

Etapa 189

Start: Le Pradet, Camping Mauvallon

Cíl: Les Ourlédés, Camping Du Capricorne

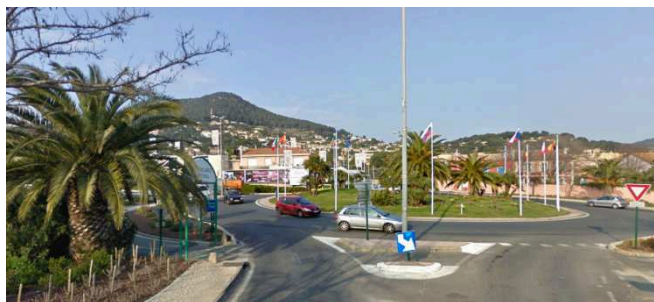
Vzdálenost: 20,4 km

Ujeto 15. 7. 2012

Původní plán byl směr Hyères, ale operativně jej měním tak, že toto městečko vynechám a projedu se raději kolem moře, přičemž objedu Toulonské letiště. Nejprve však musím překonat nějaké ty kopečky, které začínají po výjezdu z Le Pradet. Jedu po místní úzké asfaltce s výhledem do zeleného údolí, plného nízkých keřů. Po čase konečně opět

vidím moře, ovšem než jsem se k tomuto výhledu dostal, bylo to trochu úmorné. Jedinou výhodou z této uzoučké silničky je, že je tu velmi slabý provoz. Je to spíš pro cyklisty, nebo pěší, ale natolik od moře, kdo by tady jezdil. Ale i takové úzké cestičky mne zavedou do důchodu. Ostatně tato úzká cesta, plná stoupání, klesání a zatáček netrvá až tak dlouho a jsem opět na normální silnici. Vede přes městečko Carqueiranne, teda hodně těžký název pro mne, vůbec to neumím přečíst. Zde se nezastavuji, pokračuji dál směrem k letišti. To leží vlevo do silnice, na druhé straně mám moře. Zrovna startuje nějaký ten vrtulník a docela je to rachot. Záliv je zde dost široký a cesta kolem něj tedy dlouhá. Občas nějaká ta písčito-kamenitá pláž. Kemp je až za městem, kus od moře, nejprve je třeba prošlapat kousek pustinou s křovím vedle silnice, odbočit vlevo a po asi 100 m jsem u vjezdu. Pak už je to lepší, plno mobilheimů pod palmami, občerstvení tu taky mají, tak mi nic nechybí.

Etapa 190

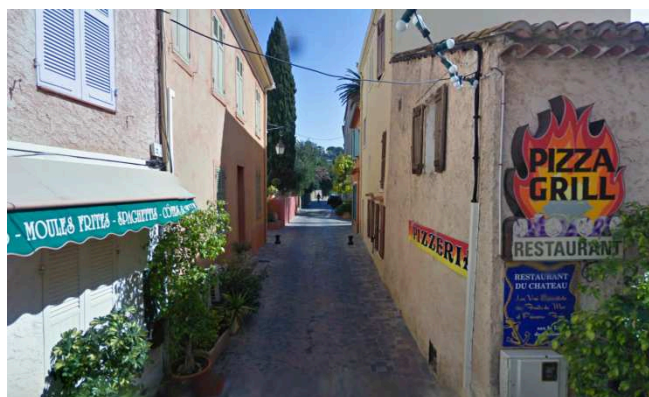
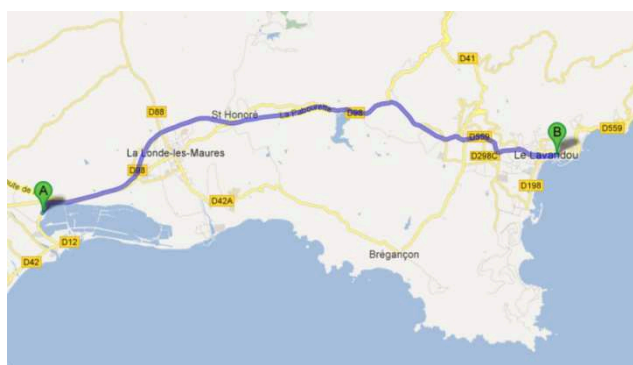
Start: Les Ourlédes, Camping Du Capricorne

Cíl: Le Lavandou, Hotel Le Rabelais

Vzdálenost: 17,4 km

Ujeto 16. 7. 2012

Nejprve zpět na silnici a pokračovat východním směrem, etapa bude především vnitrozemská. Zatím jedu po pěkné silnici, provoz není silný, takže to docela jde.

Městečko La-Londe-les Maures nechávám po pravé ruce a před sebou mírné kopečky. Bohudíky, ty nejsou prudké, silnice je dobře postavena a projíždí je velkými oblouky. Nakonec je vystoupáno a přede mnou jen úplně mírné pahorky.

Do cílového městečka pak je to již jen lehká projížďka. Samotný cíl cesty se mi líbí, projíždím pěknými jižními uličkami, plnými květin a barev.

Cílový hotel leží jednu ulici od moře, byl jsem se také podívat na korzo, typické přímořské s kavárničkami, palmami a jachetním přístavem.

Etapa 191

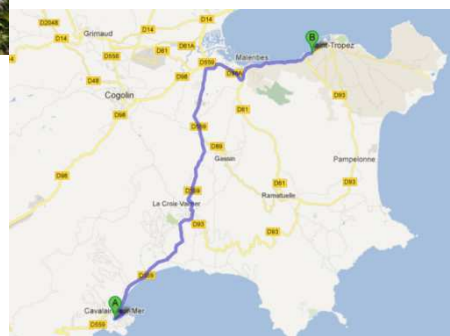
Start: Le Lavandou, Hotel Le Rabelais
Cíl: Cavalaire-Sur-Mer Camping la Pinède
Vzdálenost: 19,0 km

Ujeto 17. 7. 2012

Tato etapa je přímořská, bude asi zajímavá.
Nejprve je ovšem nutno se vymotat z uliček Le Lavandou. Nemít s sebou internet a Google maps, bylo by to i dost složité.

Nakonec se mi to daří a jsem na výpadovce s pěkným výhledem na moře. Těch výhledů je zde opravdu hodně a také kromě nich je stále na co se dívat: Velké palmy u silnice, zelené kopce vlevo. Mimochodem, jsou dost prudké, nechtěl bych tam jet. Tady se už zabloudit nedá a pokračuji směrem na Saint Tropez. Tady v těchto končinách je to pravé azurové pobřeží. Prakticky vše kolem mne je rekreační oblastí. Letoviska tady navazují jedno na druhé a jsou dost stejná, hlavně krásná. Touto pastvou pro oči projíždím až do toho cílového, Cavalaire-Sur-Mer. Musel jsem ovšem předtím v poslední části této etapy překonat ještě dost prudká stoupání a sjezdy, ale mám to za sebou. V cílovém městě jsem trochu změnil program, líbil se mi první hotel, na který jsem narazil. Hotel je sice v rušnější části města, ale je pěkný, nový, čistý a s výhledem na moře. K pobřežnímu korzu je to jen kousek.

Etapa 192

Start: Cavalaire-Sur-Mer Camping la Pinède
Cíl: Saint Tropez, Hotel Pastis
Vzdálenost: 17,8 km
Ujeto 22. 7. 2012

Konečně si prohlédnu místa, kde působil legendární francouzský četník a zažíval zde svá nesčetná dobrodružství se zločinci, četnicemi, nudisty, mimozemšťany, svými nadřízenými i podřízenými. „Sem se mi dívejte“ je rčení, které se mi vrylo do paměti a které v ní asi ještě dost dlouho zůstane. Cesta z města nyní vede dlouhou palmovou promenádou s písčitou pláží, do které naráží příboj. Tento zvuk mám docela rád, připomíná mi to naše předchozí pobyty u moře, které byly ovšem o to rekreačnější, o

co byly skutečnější. Pak nenápadně cesta od moře odbočuje a lehce stoupá z letoviska mezi vinice. Není to tak prudké, myslel jsem, že to bude náročnější. Nakonec skutečně přejezd pevninou byl docela příjemný a jsem ve městě legendárního četníka. Hotel Pastis má krásný název po tomto typicky francouzském alkoholu a zapadá do tohoto místního koloritu. Prázdniny jsou v plném proudu, asi zde nějaký ten čas zůstanu.

Etapa 193

Start: Saint Tropez, Hotel Pastis

Cíl: La Garonnette, Hotel Club Vacancier Les Issambres

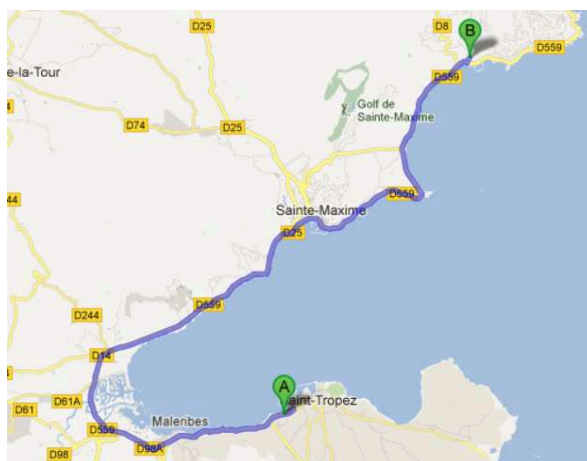
Vzdálenost: 20,5 km

Ujeto 12. 9. 2012 po delší prázdninové přestávce, strávené v tomto známém letovisku.

Po skončení cesty jsem dnes rekapituloval, kolik jsem ztratil náskoku během prázdninového lenošení. Není to až tak zlé. Celý náskok asi 300 km jsem ztratil, ale pozadu až tak moc nejsem. Takže vzhůru do sedla a opět vše dohnat a předejít, ať do důchodu rádně do těch Losin dojedu!

A nyní k mé dnešní etapě:

Kus cesty mi zabralo, než jsem objel celý záliv kolem Malenbes. Cesta to byla nenáročná kolem moře, lemovaná palmami.

Je na co se dívat, je tady opravdu krásně. Ale pryč od sentimentality, je třeba dohnat prázdninovou ztrátu, opírám se tedy znovu do pedálů. Provoz je zde dosti hustý, i když je už září, ale tady ta letní sezóna trvá přece jen trochu déle, než u nás. Ještě, že vedle hlavní silnice vede souběžně i užší asfaltka, určená zejména pro cyklisty, nebo pro procházející se rekreaanty. Prakticky celou cestu projíždím rekreační oblastí, občas nějaký ten kemp s mobilheimy, nebo rezidence v zahradách, to vše po levé ruce. Napravo samozřejmě moře.

V letovisku Saint Maxime, kousek za pěkným mostem, jsou nádherné písčité pláže, ale ani zde se nezastavuji, mám skluz. Projíždím pouze kolem nich a po chvíli odbočuji do města a úzkou cestičkou, akorát tak pro rotoped dojždím k hotelu, kde pro dnešek končím.

Etapa 194

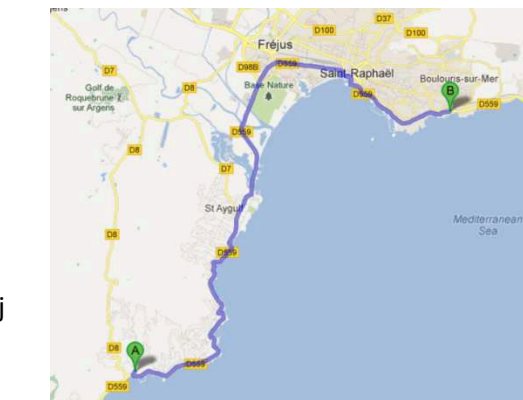
Start: La Garonnette, Hotel Club Vacanciel Les Issambres

Cíl: Boulouris-Sur-Mer, Hotel La Villa Mauresque

Vzdálenost: 20,1 km

Ujeto 13. 9. 2012

Tak jsem se zase rozjel, a to s vidinou Monte Carla, ale do něj to mám ještě pár etap. Tak vzhůru do toho. Nejméně tak 10 km to mám opět přímo kolem moře, pak kousek odbočím na Fréjus a přes Saint Raphael to je pak už jen kousek. Ve Fréjusu jsou krásné, dlouhé pláže, plné slunečníků a opalujících se lidí. Jakoby ani nebylo září. A taky dlouhé parkoviště napravo mezi silnicí a plážemi. A plné. Posléze odbočuji vlevo od moře a jsem na chvíli ve vnitrozemí. Těsně vedle silnice míjím velký kemp, plný stanů, ani tu moc není k hnutí. Ještě, že tady nemám dnešní cíl. Ale vyžití hlavně pro děcka tady bude asi dobré, možná taky drahé. Kousek od kempu velký zábavní park s ruským kolem, které je vidět z dálky, hlavně taky z toho kempu. To je to lákadlo. Já však šetřím svoje síly i peníze, jedu dál.

Další letovisko Saint Raphael, je plně

zacpané, sotva se dá mezi auty, stojícími po obou stranách silnice, projet. A opět lákadla pro děti, míjím krásný starý kolotoč s koníky, lokomotivami, auty, jako u nás na puti. Přes silnici naproti pláži

stojí velké, moderní hotely. Tady by se dala strávit pěkná dovolená, jen mít peníze. Nakonec jsem ten mumraj projel a jsem v krásném hotelu s ještě pěknější palmovou zahradou a bazénem jak z tisíce a jedné noci.

Etapa 195

Start: Boulouris-Sur-Mer, Hotel La Villa Mauresque

Cíl: Théoule-Sur-Mer, Tiara Miramar Beach Hotel Cannes

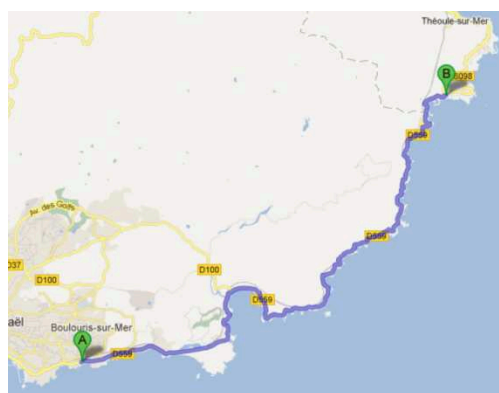
Vzdálenost: 19,7 km

Ujeto 14. 9. 2012

Všude kolem krásná jižní příroda Azurového pobřeží, hlavně ty palmy s jejich typickou vůní.

I když občas je nutno ty krásné asfaltky taky opravit.

Ale i to se děje s francouzskou elegancí.

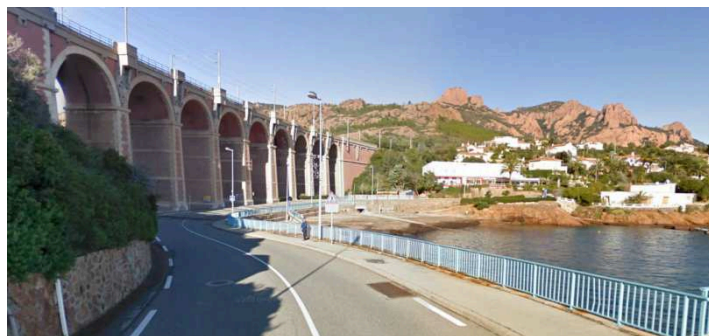

I když, na druhé straně, mohli to opravovat až po sezóně. Ten asfaltový prach z frézování není na ježdění na rotopedu nijak příjemný. Ale jinak celá moje dnešní cesta, to je jedno letoviště. A navíc všude plno zeleně, palem ibišků, oleandrů a jiných jižních kvetoucích keřů.

Cesta pořád kopíruje mořské pobřeží, plné písčitých pláží. Opravdu tady je pěkně. A na plážích většinou je vyvěšena modrá vlajka, tedy koupání povoleno

bez omezení. Prostřední těchto letovišek, kterými projíždím, se mi zdá pěknější, než španělská riviéra, inu Francie je Francie.

Na konci Sait Rafaelu se jednak blíží hory, jednak železniční trať, jejíž stavba musí být také velmi zajímavá, určitě zde budou nějaké tunely. Doufám, že i silniční.

Jeden krásný železniční viadukt při cestě jsem si vyfotil. Krásná etapa, hlavně, že ty hory jsem nechal po levici a nemusel si seřizovat rotoped na nějaké to větší stoupání. Je to tu velmi zajímavé. Škoda, že tu železniční trať jsem nemohl projet, je to spíš pro železniční turisty, než pro rotopedisty. Občas se trať ztratí, aby se o kus dál objevila z nějakého tunelu. Nakonec jsem v cíli etapy, odbočuji vpravo k moři a přede mnou hotel. A další etapa již do Cannes.

Etapa 196

Start: Théoule-Sur-Mer, Tiara Miramar Beach
Hotel Cannes

Cíl: Cannes, Hotel Martinez

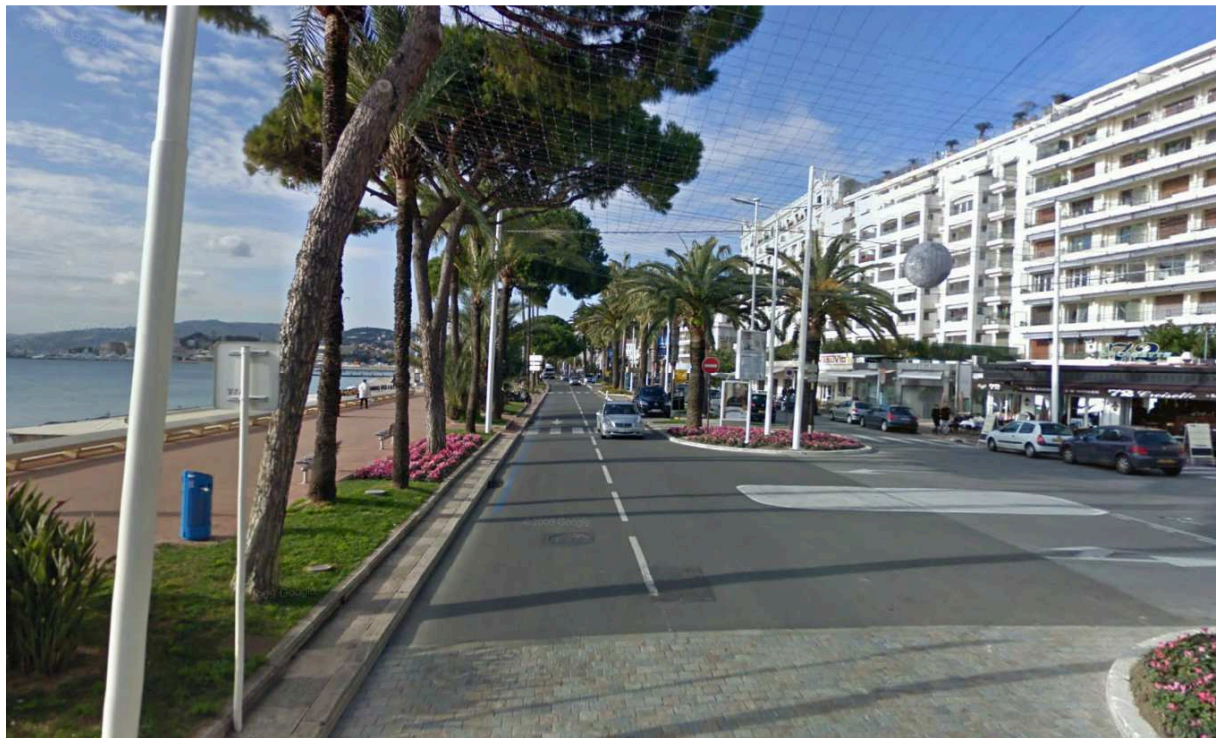
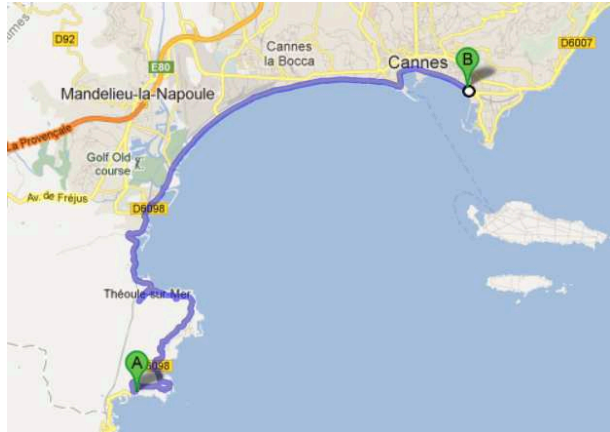
Vzdálenost: 17,5 km

Ujeto 16. 9. 2012

Další z krásných přímořských etap. Cesta je zde místy vylámana do skály, člověku se zdá, že občas na něj spadne nějaký ten kámen.

Bohudíky, romové zde nejsou, aby na pocestné ty kameny házeli, jako u Prahy na železnici.

Mým hlavním úkolem dnešního dne je objetí širokého zálivu, na jehož konci je Mekka filmařů, město Cannes. Do něj už to mám jen přes několik souvislých letovisek, krásných, jižních, rozkvetlých. Město Cannes mě až tak moc nepřekvapuje, jen to domy jsou trochu vyšší. Velký kus cesty zde jedu rovinou, souběžně s železniční tratí. Konečně projíždím lesem jachetních stožárů, blížím se tedy centru města, Jediné, co mi zde chybí, je palmová promenáda poblíž jachetního přístavu. Provoz je zde silný, a ta palmová promenáda je nakonec tady taky. Asi po 2 km této promenády se už blížím ke svému cílovému hotelu.

Etapa 197

Start: Cannes, Hotel Martinez

Cíl: Cagnes-Sur-Mer, Hotel Beurivage

Vzdálenost: 19,5 km

Ujeto 18. 9. 2012

Výjezd z Cannes byl celkem rychlý, žádné dopravní komplikace, širokými ulicemi města jsem se po chvilce vrátil k pobřeží a nyní pokračuji souběžně s tratí, která je předělem mezi mnou a mořem. Silnice je trošku výš, takže trať mi ve výhledu na moře nebrání. Tato vyhlídka trvá asi tak 2 km a jsem ve městě Valauris. Zde odbočuji kousek od moře a pokračuji směrem Antibes, což je další ze známých letovisek.

Ovšem na začátku jsem trochu zklamán, vítají mne po levé straně velké paneláky, a pak že ty jsou jen u nás! Připadám si skoro jako někde na okraji Prahy. Nakonec jsem rekreační část objel hlavní silnicí, takže místo vůně palem na korzu, vůně asfaltu a benzinových výparů. Zajímavější je Villeneuve-Loubet svým panoramatem ohromných hotelů. Akorát nechápu, proč jejich schodově architektonicky řešené

apartmány s balkony směřují i od moře. Kvůli tomu si už hodně českých turistů stěžovalo na takový způsob ubytování, kde místo moře vidí rušnou silnici. Ale možná je tomu tak, že se za výhled na moře připlácí. Neptal jsem se.

Odtud do Cagnes-sur-Mer je to už jen kousek. Jsem v cílovém městě. Z hlavní silnice, lemované moderními městskými domy, odbočuji vpravo do uliček s domky a zahrádkami, ovšemže rekreačními. Někde tam je můj hotel. Je takový méně nápadný, přímo u mořského korza, ostatně nebudu zde dlouho, jen jednu noc a pak zase dál, na východ po riviéře směrem Monako a pak Itálie.

Etapa 198

Start: Cagnes-sur-Mer, Hotel Beurivage

Cíl: Villefranche-sur-Mer, Riviera
Hotel Villefranche

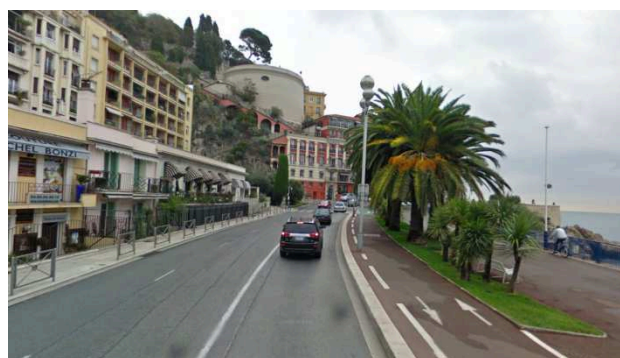
Vzdálenost: 16,8 km

Ujeto 19. 9. 2012

Kousek po výjezdu z Cagnes

míjím po pravé ruce letiště a prakticky jsem již v Nice. Te tu velmi pěkně, vše upravené, francouzi si tady tohoto přímoří hledí a hýčkají si je. Hlavní letištní hala je velká a pěkně architektonicky řešená.

Dráhy jsou na poloostrově, takže letadla zde startují i přistávají přímo nad mořem stejně, jak jsem to zažil před rokem na krétském Heraklionu. Je ale už druhá část září, takže sezóna pomalu utichá a žádné letadlo jsem během té chvíle přejezdu kolem neviděl startovat, ani přistávat. Jenom jsem jich poměrně dost zahlédl stát na ploše, která je od silnice oddělena zeleným drátěným plotem. Kousek za letištěm již široký bulvár lemují zleva velké hotely, uprostřed palmy a napravo

otevřený záliv, kolem kterého pojedou prakticky až k přístavu. Dost lidí tady chodí rekreačně běhat

kolem moře. Ostatně to si také pamatuji z doby asi před 20 lety, kdy jsem tudy projížděl do Španělska. Ale tehdy byl večer, kdežto dnes je pozdní odpoledne. Až kus za letištěm, zrovna u pěkné vyhlídky nad mořem, jsem měl možnost vychutnat si přistání jednoho docela většího dopravního letadla. Moc hlučné to ani nebylo, při startu tady asi musí být větší rachot, ale oni to asi otáčejí nad moře. O kus dál projíždím přístavem, nejdříve se mi moc velký nezdál, ale jezdí odtud i osobní lodě a zblízka jsou i docela

mohutné. Přístav jsem objel a nyní odbočuji vlevo do výstavného města. Je to trochu do kopce, město je rozloženo na svahu, otevřeném k jihu. Jsem prakticky již za městem a přes pěkné vyhlídky nad mořem směřuji do cíle. Jedu bulvárem monacké princezny Grace a Villefranche nezapře blízkost této minizemičky, kterou přejezd v příští etapě. Ovšem hotel si vybírám poměrně v menším luxusu, přímo ve městě. Ale nevdává, zítra pojedou Monakem.

Etapa 199

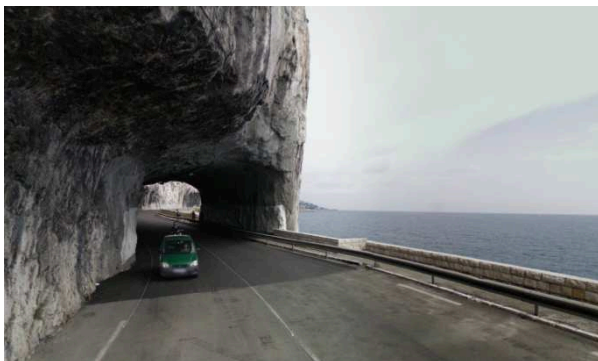
Start: Villefranche-Sur-Mer, Riviera Hotel
Villefranche

Cíl: Monaco, Monte Carlo Bay Hotel And Resort

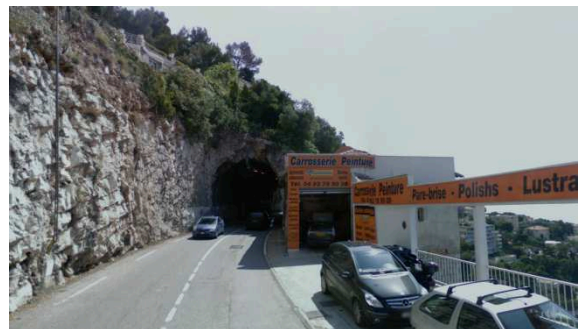
Vzdálenost: 16,0 km

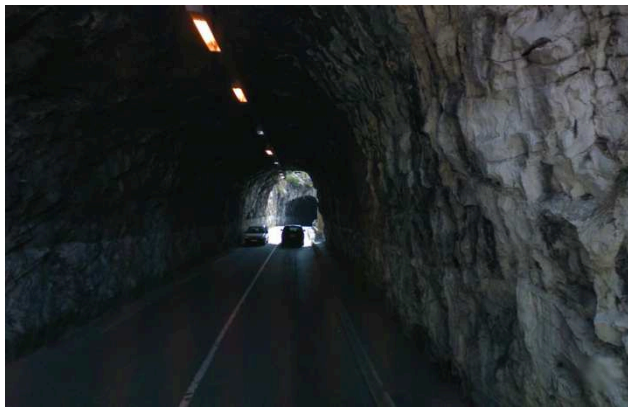
Ujeto 21. 9. 2012

Je poslední letní den, zítra už bude podzim. A toto je moje poslední plně francouzská etapa. Opět vedoucí krásnými cestami kolem moře. Pluje to plno malých lodiček, ale také i velké, jednu takovou jsem spatřil na zadním okraji zálivu. Moře je zde ale mírně zamžené, škoda, mohla být pěkná fotka. To už jsem v Beaulieu-Sur-Mer, tedy v dalším letovisku. Nad městem přibývají poměrně strmé skály, mohl by tu taky být nějaký ten tunel, zatím není, jsem ve městě. Nakonec za městem silnice vede přímo pod těmi skalami, jsou opravdu velmi, velmi strmé. Mezi nimi a silnicí vede trať, ta se po chvíli ztrácí v tunelu.

A dál už jen silnice, skála a moře. A značka „Pozor, padající kameny“. Honem odtud dál. Jednu chvíli vede cesta i nějakou tou dírou ve skále, ale nevím, jestli to mám nakonec spočítat do tunelů. Spíš ne. Tou dírou projíždím do městečka Eze. A najednou tu jsou zase koleje, tentokrát po pravé straně, ani nevím, kde se tu objevily. Trať tady musí být velmi zajímavá. Konečně je tady tunel. A na něm nápis, že už budu asi v Monacu. Mám zelenou, vjíždím do něj. Jmenuje se Tunel-du-Cap-Estel a je tmavý, se zatáčkami a poměrně dlouhý. Ne, ještě v Monacu nejsem. Šipka míří stále dopředu. Mám to ještě asi 3 km. Další tunel. A za ním další. Oba jsou ve skále přímo vytesané.

Ty tunely si také pamatuju z cesty do Španělska! Byla to tehdy krásná doba, první naší cesty „na Západ.“

Kdyby mne neupozornil pan Google, ani bych si kousek za těmi tunely nevšimnul, po průjezdu přes Cap d' Ail, že jsem již v jiném státě, v Monackém knížectví.

Další tunel, již ve městě, nechávám po pravé ruce a pokračuji dál rozestavěnou ulicí.

Za ní mne stejně další tunel čeká, je ale krátký, spíš podjezd. A jsem na nábřeží s velkým jachetním přístavem a ještě větším silničním provozem. Přes jachty tady pomalu ani není vidět moře. A koukám: není to přímo trať formule 1? Vjíždím do tunelu, který se mi zdá dost známý z televizních přenosů závodu. Určitě je to on, projel jsem ho jak Hamilton. Sakra, já přímo básním. Že by to bylo tím Monte Carlem? Dál již asi cestou formule nejezdu, pokračuji po avenue princezny Grace.

Tady je vidět, kde jsou peníze. Ty monumentální hotely, to jsem na mé cestě zatím ještě neviděl. To vše lemováno světlými skalami. Knížecí zámek jsem ponechal vlevo za sebou a mám poslední kilometr kolem pobřeží. Cílový hotel je skutečně hodný tohoto bohatého městského státu, přespávám v něm pouze virtuálně, jinak bych se nedopltil.

Etapa 200

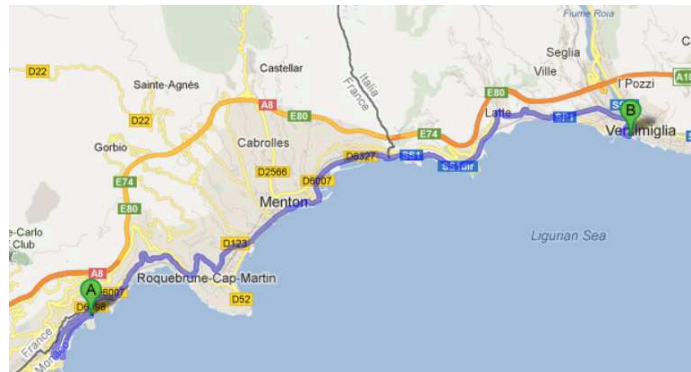
Start: Monaco, Monte Carlo Bay Hotel And Resort

Cíl: Itálie, Ventimiglia, Hotel Seagull

Vzdálenost: 21,8 km

Ujeto 24. 9. 2012

Nejprve bylo nutno se vymotat z hotelu a nasměrovat se na Itálii. Kus jsem se musel

vracet ke středu Monte Carla, ale nakonec to vzalo správný směr. Dokonce kus cesty jsem jel po trati formule 1. Ten kus cesty zpět stál za to, projel jsem nejvýstavnějšími ulicemi tohoto krásného města. Škoda, že jsem tam strávil poměrně málo času, ale kilometry do důchodu nečekají. Nyní se směřuji ke skalám před sebou, které se svažují k moři a kde také končí Monako a opět začíná Francie. Z jednoho nadjezdu jsem se ještě ohlédl zpět a vyfotil jsem si loď, směřující do Monaka. Pěkný pohled. Roquebrune-Cap-Martin navazuje

přímo na Monako, je již značně menší, domy nižší, ulice užší, ale také je zde vidět bohatost francouzské riviéry. A také ty ostře vysekané skály až k silnici, jak na začátku, tak na konci Monaka. Do posledního francouzského města, Mentonu, stále projíždím vysoce obydlenou oblastí, sice většinou bez nějakých pláží, vše je postaveno ve svahu, stále je zde plně vidět rekreační charakter oblasti. Jen ty domy jsou značně menší a zeleně kolem nich je více. A Menton je opět městem s většími hotely, palmovým korzem a dalšími turistickými lákadly včetně nábrežních hospůdek. Do Itálie vede cesta přímo vedle dlouhé, písčité pláže, svažující se pozvolna do moře, na níž lenoší a

chytá první podzimní sluníčko spousta lidí. V tuto dobu zde bývají návštěvníci již chudší, například z Čech, nebo němečtí důchodci. Skály v Mentonu ustoupily vlevo, aby na konci města, za pláží, se opět přiblížili přímo k mé silnici a také k moři. A právě zde naposledy opouštím Francii, do které se již do důchodu nevrátím. Čeká mne Itálie a vítá mne opuštěným hraničním přechodem skoro přímo pod skalou.

Po prvních pár metrech projíždím prvním italským tunelem. Na rozdíl od toho monackého, je krásně osvětlený. Po výjezdu sice výhled na moře, ale s oparem a po pár metrech tunel druhý. Pak už ty skály nejsou tak příkré a stále již lemuji moře, ovšem taky stále v oparu. První značka obce mi ukazuje, že jsem v Latte (jako káva), že by odtud? To se asi nedozvím, italsky neumím a nikoho jsem se neptal. Tato část Itálie se jmenuje Ligurie a podle ní i to moře, které vidím již od Francie stále po pravé ruce.

A třetí tunel, již s plně italským jménem: Poggio. Délka skoro kilometr a slaběji osvětlený, zdá se, že cesta v něm trvá trochu déle.

Za ním již vjíždím do Ventimiglie. První dojmy z Itálie: ošumělejší město, špinavější, pryč je ta krásná jihofrancouzská běloba.

Nakonec i přímo ve městě je další tunel, již čtvrtý. Ten vede přímo na nábreží, na kterém stojí můj cílový hotel, stačí po výjezdu z tunelu zatočit vpravo a končí třetí sešit mé cesty rotopedem do důchodu.

